

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

(2002/C 181 E/09)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 119 endelig udg. — 2002/0061(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 7. marts 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

den 23. og 24. marts 2001 Kommissionen mandat til »på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2002 at forelægge [...] specifikke forslag til en mere ensartet, gennemsigtig og fleksibel ordning for anerkendelse af kvalifikationer og studieperioder [...]«.

under henvisning til traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 40, artikel 47, stk. 1 og stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 3, stk. 1, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser et af Fællesskabets mål. Dette indebærer for medlemsstaternes statsborgere, at de bl.a. har ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer. I henhold til traktatens artikel 47, stk. 1, skal der udstedes direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

(2) Efter Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 har Kommissionen vedtaget meddelelsen »En strategi for tjenester i det indre marked«⁽¹⁾, som specielt har til formål at gøre den frie udveksling af tjenesteydelser lige så nem inden for EU som inden for de enkelte medlemsstater. Med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse »Nye arbejdsmarkeder i EU, der er åbne for alle og giver adgang for alle«⁽²⁾ gav Det Europæiske Råd i Stockholm

(3) Den garanti, som dette direktiv giver personer, der har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i en medlemsstat, for i en anden medlemsstat at kunne få adgang til samme erhverv og for at kunne udøve det med samme rettigheder som denne anden medlemsstats statsborgere, er ikke til hinder for, at den migrerende erhvervsudøver skal opfylde eventuelle ikke-diskriminerende betingelser for erhvervsudøvelsen, som denne anden medlemsstat pålægger, forudsat at betingelserne er objektivt begrundede og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(4) For at lette den frie udveksling af tjenesteydelser bør der fastsættes særlige bestemmelser med henblik på at udvide mulighederne for at udøve erhvervsmæssig virksomhed under den i hjemlandet erhvervede titel. For informations-samfundstjenester, der leveres som distanceydelser, gælder desuden bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informations-samfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked⁽³⁾.

(5) På grund af de forskellige ordninger, der er indført for henholdsvis udveksling af tjenesteydelser og etablering, bør der ske en præcisering af kriterierne for sondringen mellem disse to begreber, i tilfælde af at tjenesteyderen begiver sig til værtsmedlemsstaten, og dette kan ske ved at opstille en simpel formodning på grundlag af et tidskriterium.

(6) Samtidig med at de gældende principper og garantier vedrørende etableringsfriheden, der findes under de forskellige anerkendelsesordninger, bibeholdes, bør bestemmelserne herom forbedres i lyset af de indhøstede erfaringer. Desuden er de pågældende direktiver blevet ændret flere gange, og det er påkrævet at foretage en omstrukturering og forenkling af bestemmelserne, hvor de principper, der skal anvendes, samtidig gøres ensartede.

⁽¹⁾ KOM(2000) 888.

⁽²⁾ KOM(2001) 116.

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

Rådets direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ og 92/51/EØF⁽²⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF⁽³⁾ om den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser og Rådets direktiv 77/452/EØF⁽⁴⁾, 77/453/EØF⁽⁵⁾, 78/686/EØF⁽⁶⁾, 78/687/EØF⁽⁷⁾, 78/1026/EØF⁽⁸⁾, 78/1027/EØF⁽⁹⁾, 80/154/EØF⁽¹⁰⁾, 80/155/EØF⁽¹¹⁾, 85/384/EØF⁽¹²⁾, 85/432/EØF⁽¹³⁾, 85/433/EØF⁽¹⁴⁾ og 93/16/EØF⁽¹⁵⁾ om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets 2001/19/EF⁽¹⁶⁾, bør erstattes af og samles i en enkelt tekst.

- (7) For erhverv, der er omfattet af den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser, i det følgende benævnt »den generelle ordning«, har medlemsstaterne fortsat ret til at fastsætte minimumskvalifikationsniveauet med henblik på at sikre kvaliteten af de uddannelser, der leveres på deres områder. I henhold til EF-traktatens artikel 10, 39 og 43 kan de dog ikke pålægge en EF-statsborger at erhverve kvalifikationer, som de blot fastsætter ved at henvise til eksamensbeviser udstedt i deres eget nationale uddannelsessystem, hvis den pågældende allerede har erhvervet alle eller en del af disse kvalifikationer i en anden medlemsstat. Det bør derfor bestemmes, at de værtsmedlemsstater, i hvilke et bestemt erhverv er lovreguleret, skal tage hensyn til de kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat, og vurdere, om de svarer til de kvalifikationer, som landet selv kræver.
- (8) Da minimumsuddannelseskravene for adgang til erhverv, som er omfattet af den generelle ordning, ikke er harmoniseret, er det nødvendigt at give værtsmedlemsstaterne mulighed for at indføre en udligningsforanstaltning. Denne foranstaltning skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og bl.a. tage hensyn til ansøgerens erhvervs erfaring. Erfaringen viser, at en egnethedsprøve eller en prøvetid efter migrantens eget valg er tilstrækkelig garanti med hensyn til ansøgerens kvalifika-

tionsniveau, og enhver undladelse af at give denne valgmulighed skal i hvert enkelt tilfælde være begrundet i et tvingende alment hensyn.

- (9) For at fremme arbejdstagernes frie bevægelighed, etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser og samtidig sikre et passende kvalifikationsniveau har de faglige sammenslutninger og organisationer på EU-plan etableret fælles platforme, på grundlag af hvilke erhvervsudøvere, der opfylder et sæt kriterier for de erhvervsmæssige kvalifikationer, kan få anerkendt retten til at anvende den titel, som de nævnte sammenslutninger eller organisationer tildeler. På visse betingelser og til stadighed under overholdelse af fællesskabsretten, specielt på konkurrenceområdet, bør der tages hensyn til disse initiativer, idet den mere automatiske anerkendelse under den generelle ordning i den forbindelse prioriteres højest.
- (10) For at tage højde for alle situationer, hvor der endnu ikke er nogen bestemmelser om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, bør den generelle ordning også omfatte tilfælde, som ikke er dækket af en særlig ordning, enten fordi det pågældende erhverv ikke er omfattet af en af disse ordninger, eller fordi ansøgeren, selv om erhvervet er omfattet af en sådan særlig ordning, ikke opfylder betingelserne for at falde ind under den.
- (11) Der bør ske en forenkling af de bestemmelser, der giver adgang til visse former for industri-, handels- og håndværksvirksomhed i medlemsstater, hvor disse erhverv er reguleret, når denne virksomhed er blevet udøvet i en anden medlemsstat i et rimeligt langt tidsrum, der ikke ligger for langt tilbage, idet der for disse former for virksomhed fortsat anvendes en ordning med automatisk anerkendelse på grundlag af erhvervs erfaringen.
- (12) Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter bør være baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumsuddannelseskravene er harmoniseret. Adgangen i medlemsstaterne til erhvervet som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut bør være betinget af, at den pågældende har et bestemt uddannelsesbevis, hvilket sikrer, at den pågældende har fulgt en uddannelse, som opfylder de fastsatte minimumskrav. Denne ordning bør suppleres af en række erhvervede rettigheder, som de uddannede erhvervsudøvere på visse betingelser nyder.

(1) EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

(2) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

(3) EFT L 201 af 31.7.1999, s. 77.

(4) EFT L 176 af 15.7.1977, s. 1.

(5) EFT L 176 af 15.7.1977, s. 8.

(6) EFT L 233 af 24.8.1978, s. 1.

(7) EFT L 233 af 24.8.1978, s. 10.

(8) EFT L 362 af 23.12.1978, s. 1.

(9) EFT L 362 af 23.12.1978, s. 7.

(10) EFT L 33 af 11.2.1980, s. 1.

(11) EFT L 33 af 11.2.1980, s. 8.

(12) EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15.

(13) EFT L 253 af 24.9.1985, s. 34.

(14) EFT L 253 af 24.9.1985, s. 37.

(15) EFT L 165 af 7.7.1993, s. 1.

(16) EFT L 206 af 31.7.2001, s. 1.

- (13) Alment praktiserende lægers erhvervsmæssige virksomhed er underlagt en særlig ordning, der er forskellig fra den ordning, der gælder for læger, som har gennemført den medicinske grunduddannelse, og fra ordningen for speciallæger. Medlemsstaterne kan derfor ikke have et lægespeciale inden for en form for erhvervsmæssig virksomhed, som svarer til alment praktiserende lægers.
- (14) Ud fra ønsket om at forenkle ordningen, bl.a. i lyset af udvidelsen, bør den automatiske anerkendelse kun omfatte de lægespecialer, som er fælles og obligatoriske for samtlige medlemsstater. De læge- og tandlægespecialer, der er fælles for et begrænset antal medlemsstater, bør indgå i den generelle ordning for anerkendelse, uden at erhvervede rettigheder derved berøres. I praksis bør virkningerne af denne ændring begrænses for migranten, idet der i sådanne situationer ikke bør anvendes udigningsforanstaltninger. Dette direktiv berører desuden ikke medlemsstaternes mulighed for indbyrdes at indføre en automatisk anerkendelse for visse læge- og tandlægespecialer, som de har fælles, efter deres egne regler.
- (15) I samtlige medlemsstater bør tandlægeerhvervet findes som selvstændigt erhverv, der adskiller sig fra erhvervet som læge med eller uden odontostomatologi som speciale. Medlemsstaterne bør sikre, at uddannelsen til tandlæge giver den nødvendige kompetence inden for samtlige aktiviteter vedrørende forebyggelse, diagnosticering og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv. Tandlægeerhvervet skal udøves af indehavere af et uddannelsesbevis som tandlæge, som omhandlet i dette direktiv.
- (16) Det har ikke forekommet ønskeligt at fastlægge en ensartet uddannelse af jordemødre for samtlige medlemsstater. Medlemsstaterne bør derimod have så stor frihed som muligt ved tilrettelæggelsen af disses uddannelse.
- (17) Af forenklingshensyn bør benævnelsen »farmaceut« anvendes for at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelserne om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, uden at dette berører særegenheder ved de nationale bestemmelser om denne virksomhed.
- (18) Indehavere af uddannelsesbeviser som farmaceut er specialister på lægemiddelområdet og bør i princippet i alle medlemsstater have adgang til et minimum af virksomhed på dette område. At dette minimumsområde er fastsat i dette direktiv, bør ikke indebære nogen begrænsning af de former for virksomhed, som farmaceuter har adgang til i medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til biomedicinske analyser, og bør ikke give disse erhvervsudøvere noget monopol, idet indførelsen af et eventuelt monopol fortsat henhører under medlemsstaternes enekompetence. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan stille supplerende uddannelseskra­v for adgangen til virksomhed, som ikke er omfattet af det samordnede minimumsområde. En værtsmedlemsstat, som stiller sådanne krav, bør således kunne lade disse være gældende for statsborgere, som er indehavere af uddannelsesbeviser, som automatisk anerkendes i henhold til dette direktiv.
- (19) Med dette direktiv tilsigtes der ikke en samordning af alle betingelser for adgang til og udøvelse af virksomhed på det farmaceutiske område, og den geografiske fordeling af apoteker og spørgsmål om medicinudleveringsmonopol henhører fortsat under medlemsstaternes kompetence. Dette direktiv ændrer ikke medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, som forbyder virksomheder at udøve visse former for farmaceutisk virksomhed, eller gør en sådan udøvelse betinget af, at en række betingelser er opfyldt.
- (20) Bygningsværkers arkitektoniske udformning, deres kvalitet, deres harmoniske indføjning i omgivelserne og hensynet til det naturlige miljø og bymiljøet samt til den fælles og private kulturarv er af offentlig interesse. Den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser bør derfor være baseret på kvalitative og kvantitative kriterier, som sikrer, at indehaverne af anerkendte uddannelsesbeviser er i stand til at forstå og omsætte enkeltpersoners, samfundsgruppers og institutioners behov inden for arealplanlægning, udformning, tilrettelæggelse og opførelse af bygningsværker, bevaring og udnyttelse af den bygningshistoriske arv og bevaring af den naturlige ligevægt.
- (21) De nationale bestemmelser på arkitekturområdet og om adgang til erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt har meget forskellig rækkevidde. I de fleste medlemsstater udøves virksomhed inden for arkitekturområdet de jure eller de facto af personer med titlen arkitekt, enten alene eller med tilføjelse af en anden titel, uden at disse personer derfor har eneret på udøvelse af disse former for virksomhed, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Disse former for virksomhed eller visse af dem kan ligeledes udøves af andre erhvervsudøvere, særlig ingeniører, der har fået en særlig uddannelse inden for byggeri eller bygningskunst. For at gøre dette direktiv så enkelt som muligt bør begrebet »arkitekt« anvendes for at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelserne om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, uden at dette berører særegenheder ved de nationale bestemmelser om denne virksomhed.
- (22) For at gøre ordningen for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer effektiv bør der fastsættes ensartede formkrav og procedureregler for gennemførelsen samt en række bestemmelser for udøvelsen af erhvervet.

- (23) Et samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil lette gennemførelsen af dette direktiv og overholdelsen af de forpligtelser, som følger af det. Der bør derfor fastsættes bestemmelser for dette samarbejde.
- (24) Administrationen af de forskellige anerkendelsesordninger, som er indført ved sektordirektiverne og den generelle ordning, har vist sig at være tung og kompleks. Administrationen og ajourføringen af dette direktiv for at tage højde for den videnskabelige og teknologiske udvikling bør derfor gøres enkel, særlig når minimumsuddannelseskravene samordnes med henblik på automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser. Der bør med henblik herpå nedsættes et enkelt udvalg for anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer.
- (25) Da de for gennemførelsen af nærværende direktiv nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (26) En periodisk rapport om gennemførelsen af dette direktiv udarbejdet af medlemsstaterne og indeholdende statistiske data vil give mulighed for at fastslå virkningen af ordningen for anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer.
- (27) Der bør indføres en passende procedure for indførelsen af midlertidige foranstaltninger, hvis anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv indebærer større vanskeligheder i en medlemsstat.
- (28) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til indretning af deres nationale ordning for social sikring og fastsættelsen af de former for virksomhed, som skal udøves som led i denne ordning.
- (29) I betragtning af den hurtige teknologiske og videnskabelige udvikling er livslang uddannelse af særlig betydning for en lang række erhverv. Det påhviler i den forbindelse medlemsstaterne at vedtage bestemmelser, i henhold til hvilke erhvervsudøverne gennem passende videreuddannelse holder sig orienteret om den tekniske og videnskabelige udvikling.
- (30) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den foreslåede aktion, dvs. en rationalisering, forenkling og forbedring af bestemmelserne om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (31) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 39, stk. 4, og artikel 45 eller de nødvendige foranstaltninger, der iværksættes for at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv opstilles de regler, hvorefter en medlemsstat, der på sit område kræver bestemte erhvervs-mæssige kvalifikationer for optagelse eller udøvelse af et lovreguleret erhverv (herefter benævnt værtsmedlemsstaten) som en tilstrækkelig forudsætning for optagelse og udøvelse af dette erhverv, accepterer de erhvervs-mæssige kvalifikationer, der er opnået i en eller flere andre medlemsstater (herefter benævnt hjemlandet), og som giver indehaveren af de pågældende kvalifikationer ret til dér at udøve det samme erhverv.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for enhver EF-statsborger, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller arbejdstager i en anden medlemsstat end den, hvor han har opnået sine erhvervs-mæssige kvalifikationer.
2. Enhver medlemsstat kan i henhold til sin egen lovgivning give personer, der er indehavere af uddannelsesbeviser, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, tilladelse til at udøve lovreguleret erhvervs-mæssig virksomhed på sit område. For de erhverv, der er omfattet af afsnit III, kapitel III, skal denne første anerkendelse ske under overholdelse af de i nævnte kapitel omhandlede mindstekrav til uddannelse.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
 - a) »lovreguleret erhverv«: en eller flere former for erhvervs-mæssig virksomhed under ét, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervs-mæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf
 - b) »erhvervs-mæssige kvalifikationer«: kvalifikationer, som er attereret ved et uddannelsesbevis, et kursusbevis som omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a), og/eller erhvervs-erfar-

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

c) »uddannelsesbevis«: eksamensbeviser, certifikater og andre beviser for en erhvervskompetencegivende uddannelse, der overvejende har fundet sted i Fællesskabet, udstedt af en myndighed i en medlemsstat

2. Et erhverv udøvet af medlemmerne af en sammenslutning eller organisation, der er anført i bilag I, sidestilles med et lovreguleret erhverv.

Når en medlemsstat anerkender en sammenslutning eller en organisation som omhandlet i første afsnit, underretter den Kommissionen, der offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Ethvert uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland sidestilles med et uddannelsesbevis, hvis indehaveren har en erhvervs erfaring af tre års varighed attesteret af den medlemsstat, som har anerkendt det pågældende bevis i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

Artikel 4

Anerkendelsens virkninger

1. Værtsmedlemsstatens anerkendelse af de erhvervmæssige kvalifikationer giver den begunstigede adgang til i denne medlemsstat at optage det erhverv, som han er kvalificeret til i hjemlandet, og til at udøve det med samme rettigheder som landets egne statsborgere.

2. Med henblik på dette direktiv er det erhverv, som ansøgeren ønsker at udøve i værtsmedlemsstaten, det samme som det, han er kvalificeret til i hjemlandet, hvis det omfatter tilsvarende former for virksomhed.

3. Hvis det erhverv, som ansøgeren er kvalificeret til i hjemlandet, udgør en selvstændig virksomhed inden for et erhverv, der i værtsmedlemsstaten omfatter et bredere spektrum af former for virksomhed, og hvis denne forskel ikke kan kompenseres ved en udligningsforanstaltning som omhandlet i artikel 14, giver anerkendelsen af ansøgerens kvalifikationer ham alene adgang til at udøve denne virksomhed i værtsmedlemsstaten.

AFSNIT II

FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Artikel 5

Princippet om fri udveksling af tjenesteydelser

1. Med forbehold af artikel 6, stk. 2, må medlemsstaterne ikke af grunde vedrørende erhvervmæssige kvalifikationer begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser i en anden medlemsstat:

a) hvis tjenesteyderen er lovligt etableret i en medlemsstat med henblik på at udøve den samme erhvervmæssige virksomhed i dette land, og

b) hvis tjenesteyderen, i tilfælde hvor han begiver sig til et andet land, har udøvet denne virksomhed i mindst to år i etableringsmedlemsstaten, hvis erhvervet ikke er lovreguleret i etableringsmedlemsstaten.

2. I dette direktiv formodes det at udgøre en »udveksling af tjenesteydelser«, i tilfælde hvor tjenesteyderen begiver sig til værtsmedlemsstatens område, når en erhvervsudøver, der er etableret i en medlemsstat, udøver en erhvervmæssig virksomhed i ikke over seksten uger om året i en anden medlemsstat.

Uanset den i første afsnit omhandlede formodning kan der foretages en vurdering i konkrete tilfælde, bl.a. på baggrund af ydelsens varighed, hyppighed, periodicitet og kontinuitet.

3. Tjenesteydelsen udføres under den titel, der anvendes i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er lovligt etableret, når der i denne medlemsstat findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervmæssige virksomhed.

Titlen angives på etableringsmedlemsstatens officielle sprog eller et af dennes officielle sprog, således at man undgår enhver forveksling med værtsmedlemsstatens titel.

Artikel 6

Fritagelser

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, fritager værtsmedlemsstaten de tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat, blandt andet for at opfylde følgende krav, der stilles til erhvervsudøvere, der er etableret på værtsmedlemsstatens område:

- tilladelser fra, indskrivning eller optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ
- optagelse i et offentligtretligt socialsikringsorgan for over for et forsikringsorgan at afregne til fordel for de socialforsikrede i forbindelse med den udøvede virksomhed.

Tjenesteyderen underretter dog forud eller i hastende tilfælde efterfølgende det i stk. 1, litra b), omhandlede organ om udførelsen af tjenesteydelserne.

Artikel 7

Forudgående oplysninger, når tjenesteyderen begiver sig til et andet land

Når tjenesteydelsen udføres af en tjenesteyder, der begiver sig til et andet land, underretter denne forud det i artikel 53 omhandlede kontaktpunkt i etableringsmedlemsstaten herom. I hastende tilfælde underretter tjenesteyderen kontaktpunktet i denne medlemsstat snarest efter udførelsen af tjenesteydelsen.

Artikel 8

Administrativt samarbejde

De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten kræve et bevis for tjenesteyderens nationalitet og et bevis for, at han retmæssigt udøver de pågældende former for virksomhed i den pågældende medlemsstat. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten meddeler disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 52.

I de i artikel 5, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde kan de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten af det i artikel 53 omhandlede kontaktpunkt i etableringsmedlemsstaten kræve et bevis for, at tjenesteyderen har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to år i etableringsmedlemsstaten. Dette bevis kan fremlægges på enhver måde.

Artikel 9

Oplysning af tjenestemodtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at tjenesteyderen, ud over andre oplysningskrav, som er fastlagt i fællesskabsretten, meddeler tjenestemodtageren følgende oplysninger:

- a) hvis tjenesteyderen er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, det handelsregister, han er optaget i, og hans registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler, som findes i dette register
- b) hvis virksomheden er omfattet af en godkendelsesordning i etableringsmedlemsstaten, navn og adresse på den kompetente tilsynsmyndighed
- c) brancheforening eller lignende organ, som tjenesteyderen måtte være optaget i
- d) titel og medlemsstat, i hvilken den er tildelt
- e) en henvisning til de faglige regler, der gælder i etableringsmedlemsstaten, og oplysninger om, hvordan man får adgang til disse
- f) hvis tjenesteyderen udøver en momspligtig virksomhed, det registreringsnummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i Rådets direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/85/EF (EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34).

AFSNIT III

ETABLERINGSFRIHED

KAPITEL I

GENEREL ORDNING FOR ANERKENDELSE AF UDDANNELSESBEVISER

Artikel 10

Anvendelsesområde

Dette kapitel gælder for alle erhverv, som ikke er omfattet af kapitel II og III i dette afsnit, og for de tilfælde, hvor ansøgeren ikke opfylder de i disse kapitler fastsatte betingelser.

Artikel 11

Kvalifikationsniveauer

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 13 fastlægges følgende fem faglige kvalifikationsniveauer:

- a) niveau 1 »kursusbevis«
- b) niveau 2 »certifikat«
- c) niveau 3 »eksamensbevis for en kortvarig uddannelse«
- d) niveau 4 »eksamensbevis for en uddannelse på mellemniveau«
- e) niveau 5 »eksamensbevis for en videregående uddannelse«

2. Niveau 1 svarer til:

- a) et kvalifikationsbevis udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet for en meget kortvarig uddannelse, en specifik eksamen uden forudgående uddannelse eller udøvelse af erhvervet i en medlemsstat på fuld tid i tre på hinanden følgende år eller på deltid i en periode af tilsvarende varighed i løbet af de forudgående ti år
- b) en almen uddannelse på primært eller sekundært niveau, der attesterer, at indehaveren er i besiddelse af generelle kundskaber.

3. Niveau 2 svarer til en erhvervsrettet uddannelse på sekundært niveau eller en almen uddannelse på sekundært niveau suppleret med en erhvervsuddannelse.

4. Niveau 3 svarer til en postgymnasial uddannelse af mindst et års og under tre års varighed.

Med uddannelser på niveau 3 sidestilles:

- a) uddannelser med særlig struktur, der har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver. Som sådanne betragtes navnlig de uddannelser, der er anført i bilag II

b) lovregulerede uddannelser, der er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, hvis struktur og niveau er fastlagt ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser, eller som kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå. Som sådanne betragtes navnlig de lovregulerede uddannelser, der er anført i bilag III.

5. Niveau 4 svarer til en videregående uddannelse af mindst tre års og under fire års varighed.

Med uddannelser på niveau 4 sidestilles lovregulerede uddannelser, der er direkte rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et postgymnasialt uddannelsesforløb af tre års varighed eller et postgymnasialt uddannelsesforløb på deltid af tilsvarende varighed, gennemgået ved et universitet eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og eventuelt en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over den postgymnasiale uddannelse.

Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses og erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå.

6. Niveau 5 svarer til en videregående uddannelse af mindst fire års varighed.

Med uddannelser på niveau 5 sidestilles lovregulerede uddannelser, der er direkte rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst fire års varighed eller et postgymnasialt uddannelsesforløb på deltid af tilsvarende varighed, gennemgået ved et universitet eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og eventuelt en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over den postgymnasiale uddannelse.

Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses og erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå.

Artikel 12

Sidestillede uddannelser

Med et bevis, der attesterer en uddannelse som omhandlet i artikel 11, også med hensyn til det pågældende niveau, sidestilles ethvert uddannelsesbevis eller samtlige sådanne uddannelsesbeviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet, og som i den pågældende medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, og hvis der i denne medlemsstat til disse

beviser er knyttet de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et erhverv.

Med et sådant uddannelsesbevis sidestilles ligeledes, på samme betingelser som anført i stk. 1, enhver erhvervsmæssig kvalifikation, som uden at opfylde kravene i henhold til hjemlandets lovbestemmelser eller administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage eller udøve et erhverv giver den pågældende erhvervede rettigheder i henhold til disse bestemmelser.

Artikel 13

Betingelser for anerkendelse

1. Når der i en værtsmedlemsstat kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for at optage eller udøve et lovreguleret erhverv, giver denne medlemsstats kompetente myndighed ansøgeren adgang til at optage og udøve dette erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis han er i besiddelse af det kursus- eller uddannelsesbevis, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til på dens område at optage eller udøve det samme erhverv.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal være erhvervet i en medlemsstat
- b) de skal attestere, at den pågældende har erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart under det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11.

2. Adgang til at optage eller udøve erhverv som omhandlet i stk. 1 skal også gives til en ansøger, som på fuldtidsbasis har udøvet det i nævnte stykke omhandlede erhverv i to år i løbet af de forudgående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret, og hvis han er i besiddelse af et eller flere kursus- eller uddannelsesbeviser.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser
- b) de skal attestere, at den pågældende er i besiddelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart under det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11
- c) de skal attestere, at indehaveren er forberedt til at udøve det pågældende erhverv.

Den i første afsnit omhandlede erhvervs erfaring på to år kan dog ikke kræves, når det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren er i besiddelse af, og som er omhandlet i nævnte afsnit, er udstedt som bevis for en lovreguleret uddannelse som omhandlet i artikel 11, stk. 4, litra b), stk. 5, andet afsnit, og stk. 6, andet afsnit.

*Artikel 14***Udligningsforanstaltninger**

1. Artikel 13 er ikke til hinder for, at værtsmedlemsstaten af ansøgeren kræver, at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve i et af følgende tilfælde:

- a) når varigheden af den uddannelse, som han i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, dokumenterer at have gennemgået, er mindst et år kortere end den uddannelsesetid, der kræves i værtsmedlemsstaten
- b) når den uddannelse, han har fået, omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det uddannelsesbevis, som er foreskrevet i værtsmedlemsstaten
- c) når det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten omfatter en eller flere former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, der ikke forekommer i det tilsvarende erhverv i ansøgerens hjemland, jf. artikel 4, stk. 2, og denne forskel er karakteriseret ved en særlig uddannelse, som kræves i værtsmedlemsstaten, og som omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det af ansøgeren fremlagte kursus- eller uddannelsesbevis.

2. Hvis værtsmedlemsstaten gør brug af den i stk. 1 fastsatte mulighed, skal det give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

Finder en medlemsstat, at det for så vidt angår et bestemt erhverv er nødvendigt at fravige reglen om, at ansøgeren har ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve i henhold til første afsnit, underretter den forud herfor de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den fremlægger passende begrundelse for fravigelsen.

Finder Kommissionen efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger, at den i andet afsnit omhandlede fravigelse ikke er hensigtsmæssig, eller at den ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, anmoder den inden tre måneder den pågældende medlemsstat om at undlade at træffe den påtænkte foranstaltning. Har Kommissionen ikke reageret inden udløbet af denne frist, kan fravigelsen anvendes.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b) og c), forstås ved »fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige«, fag eller discipliner, som er væsentlige for udøvelsen af erhvervet, og med hensyn til hvilke den uddannelse, migranten har fået, udviser væsentlige forskelle i varighed og indhold i forhold til den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten.

4. Stk. 1 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Hvis værtsmedlemsstaten således agter at kræve af ansøgeren, at han gennemgår en prøvetid eller går op til en egnethedsprøve, skal den forud herfor kontrollere, om de kundskaber, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervs erfaring i

en medlemsstat eller et tredjeland, helt eller delvist udligner den i stk. 3 omhandlede væsentlige forskel.

*Artikel 15***Fritagelse for udligningsforanstaltninger på grundlag af fælles platforme**

1. Faglige sammenslutninger kan meddele Kommissionen de fælles platforme, som de etablerer på europæisk plan. I denne artikel forstås ved fælles platform et sæt kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, der attesterer et kompetenceniveau, som er tilstrækkeligt med henblik på udøvelse af et bestemt erhverv, og på grundlag af hvilke de pågældende sammenslutninger godskrives de i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer.

Finder Kommissionen, at en bestemt platform kan lette den gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, giver den medlemsstaterne meddelelse om platformen og træffer afgørelse efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

2. Hvis en ansøgers kvalifikationer opfylder de kvalifikationskriterier, der er fastsat ved en afgørelse som omhandlet i stk. 1, afstår værtsmedlemsstaten fra at anvende artikel 14.

3. Finder en medlemsstat, at en fælles platform ikke længere giver tilstrækkelige garantier for erhvervsmæssige kvalifikationer, meddeler den dette til Kommissionen, som i givet fald træffer afgørelse efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

KAPITEL II

ANERKENDELSE AF ERHVERVSERFARING

*Artikel 16***Krav vedrørende erhvervs erfaring**

Hvis adgang til eller udøvelse af en af de i bilag IV anførte former for virksomhed i en medlemsstat er afhængig af besiddelse af almene, forretningsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed i en anden medlemsstat. Udøvelsen skal have fundet sted i overensstemmelse med artikel 17 og 18.

*Artikel 17***Virksomhed opført i liste I i bilag IV**

1. For de i liste I i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:

- a) enten i fem på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder

- b) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- d) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst fem år som arbejdstager
- e) eller i fem på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- f) eller i seks på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst to år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og d) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 52 omhandlede kompetente myndighed.

Artikel 18

Virksomhed opført i liste II i bilag IV

1. For de i liste II i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:
- a) enten i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have

udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst tre år som arbejdstager

- d) eller i tre på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 52 omhandlede kompetente myndighed.

Artikel 19

Ændring af listen over former for virksomhed i bilag IV

De i bilag IV indeholdte lister over former for virksomhed, som i medfør af artikel 16 er omfattet af anerkendelse af erhvervs-erfaring, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

KAPITEL III

ANERKENDELSE PÅ GRUNDLAG AF KOORDINERING AF MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE

Afdeling I

Almindelige bestemmelser

Artikel 20

Princippet om automatisk anerkendelse

1. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau og speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, dyrlæger, farmaceuter og arkitekter, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.6.4 og 5.7.2, som er i overensstemmelse med de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i henholdsvis artikel 22, 23, 29, 32, 35, 40 og 42, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af disse former for erhvervmæssig virksomhed.

Uddannelsesbeviserne skal være udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder og i givet fald være ledsaget af det tilhørende certifikat, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.6.4 og 5.7.2.

Bestemmelserne i første og andet afsnit berører ikke de i artikel 21, 25, 31, 34 og 45 omhandlede erhvervede rettigheder.

2. Medlemsstaterne anerkender med henblik på udøvelse af virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af deres sociale sikringsordninger de i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med mindstekravene til uddannelse i artikel 26.

Bestemmelserne i første afsnit berører ikke de i artikel 28 omhandlede erhvervede rettigheder.

3. Medlemsstaterne anerkender de i bilag V, punkt 5.5.4, anførte uddannelsesbeviser for jordemødre, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, som er i overensstemmelse med de i artikel 36 omhandlede mindstekrav til uddannelse, og som opfylder retningslinjerne i artikel 37, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af denne form for erhvervs-mæssig virksomhed. Denne bestemmelse berører ikke de i artikel 21 og 39 omhandlede erhvervede rettigheder.

4. De i bilag V, punkt 5.7.2, anførte uddannelsesbeviser for arkitekter, der anerkendes automatisk i henhold til stk. 1, vedrører en uddannelse, der er påbegyndt tidligst i løbet af det i nævnte bilag anførte akademiske referenceår.

5. Medlemsstaterne gør adgangen til at optage og udøve erhvervmæssig virksomhed som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, der yder garanti for, at den pågældende gennem hele sin uddannelse har erhvervet de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i henholdsvis bilag V, punkt 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1.

De kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i bilag V, punkt 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager om udstedelse af uddannelsesbeviser på det område, der er omfattet af dette kapitel.

Kommissionen offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori den angiver de benævnelser,

medlemsstaterne har vedtaget for uddannelsesbeviserne, og, hvis det er relevant, det organ, der udsteder uddannelsesbeviset, det certifikat, der ledsager beviset, og den tilsvarende titel, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4, 5.6.4 og 5.7.2.

Artikel 21

Erhvervede rettigheder

1. Når de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau og speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter, og som medlemsstaternes statsborgere er i besiddelse af, ikke opfylder alle de uddannelseskrav, der er omhandlet i artikel 22, 23, 29, 32, 35, 36 og 40, anerkender enhver medlemsstat — med forbehold af særlige erhvervede rettigheder for disse erhverv — som tilstrækkeligt bevis de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden de reference-datoer, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, hvis de er ledsaget af en attestation, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau og speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter, og som er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, selv om de ikke opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i artikel 22, 23, 29, 32, 35, 36 og 40, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden:

a) den 3. oktober 1989 for så vidt angår læger på grunduddannelsesniveau, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter og

b) den 3. april 1992 for speciallægers vedkommende.

De i første afsnit omhandlede uddannelsesbeviser giver ret til udøvelse af erhvervmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4.

3. Medlemsstaterne anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter ikke svarer til de benævnelser, der er angivet for den pågældende medlemsstat i bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater, og som er ledsaget af et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder eller organer.

Det i første afsnit omhandlede certifikat attesterer, at de pågældende uddannelsesbeviser er udstedt som bevis for en uddannelse, der er i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, 23, 26, 29, 32, 35, 36 og 40, og at den medlemsstat, der har udstedt dem, sidestiller dem med dem, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4.

Afdeling 2

Læge

Artikel 22

Den medicinske grunduddannelse

1. Adgang til den medicinske grunduddannelse forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Den lægevidenskabelige grunduddannelse omfatter mindst seks års studier eller 5 500 timers teoretisk og praktisk undervisning ved et universitet eller under tilsyn af et universitet.

For personer, som påbegyndte deres studier inden den 1. januar 1972, kan den i første afsnit omhandlede uddannelse omfatte en praktisk heltidsuddannelse på universitetsniveau af seks måneders varighed under tilsyn af de kompetente myndigheder.

3. Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne retningslinjer, at personer, der har afsluttet deres studium, er i stand til at følge lægevidenskabens fremskridt.

Artikel 23

Speciallægeuddannelsen

1. Adgang til speciallægeuddannelsen forudsætter gennemførelse og godkendelse af seks års studier inden for det i artikel 22 omhandlede uddannelsesforløb, som har ført til erhvervelse af relevante grundlæggende medicinske kundskaber.

2. Speciallægeuddannelsen omfatter teoretisk og praktisk undervisning, der finder sted på et universitet, på et universi-

tetssygehus eller efter omstændighederne i en anden institution inden for sundhedsområdet, der er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at varigheden af de i bilag V, punkt 5.1.4, anførte speciallægeuddannelser ikke er mindre end den i samme punkt anførte varighed. Uddannelsen finder sted under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den omfatter speciallægekandidatens personlige deltagelse i de pågældende afdelingers virksomhed og ansvar.

3. Uddannelsen gennemføres på heltidsbasis under arbejde i bestemte stillinger, der er anerkendt af de kompetente myndigheder. Den indebærer, at den pågældende læge deltager i samtlige lægelige aktiviteter, herunder vagter, i den afdeling, hvor uddannelsen foregår, således at han igennem hele arbejdsugen året igennem anvender hele sin arbejdsindsats på denne praktiske og teoretiske uddannelse på de af de kompetente myndigheder fastsatte betingelser. Stillingen aflønnes derfor med et passende beløb.

Uddannelsen kan afbrydes af grunde som militærtjeneste, videnskabelige opgaver, graviditet og sygdom. Uddannelsens samlede varighed kan ikke nedsættes på grund af sådanne afbrydelser.

4. Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til speciallægeuddannelse på deltidsbasis på de af de kompetente nationale myndigheder godkendte betingelser, hvis en heltidsuddannelse som følge af dokumenterede personlige forhold ikke vil være gennemførlig. De kompetente myndigheder sørger for, at speciallægeuddannelsen på deltidsbasis svarer til heltidsuddannelsen, både hvad angår den samlede varighed og kvaliteten. Dette niveau må ikke sænkes, hverken fordi der er tale om en deltidsuddannelse, eller fordi der udøves lønnet privat erhvervsvirksomhed.

Kravene til speciallægeuddannelsen på deltidsbasis er de samme som ved heltidsuddannelsen, og den eneste forskel mellem de to former for uddannelse er, at det ved deltidsuddannelsen er muligt at begrænse deltagelsen i de lægelige aktiviteter, således at varigheden svarer til mindst halvdelen af den, der er fastsat for heltidsuddannelsen.

Læger under specialuddannelse på deltidsbasis aflønnes derfor med et passende beløb.

5. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for speciallæger betinget af besiddelse af et af de beviser for medicinsk grunduddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2.

6. De i bilag V, punkt 5.1.4, anførte mindstekrav til uddannelsens varighed kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 24

Benævnelser for speciallægeuddannelser

De i artikel 20 omhandlede uddannelsesbeviser for speciallæger er sådanne, som er udstedt af de i bilag V, punkt 5.1.3, anførte kompetente myndigheder eller organer, og som for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de benævnelser, der anvendes i de enkelte medlemsstater, og som er anført i bilag V, punkt 5.1.4.

Nye lægespecialer, som er fælles for alle medlemsstater, kan tilføjes til bilag V, punkt 5.1.4, efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 25

Speciallægers særlige erhvervede rettigheder

1. Enhver værtsmedlemsstat kan for speciallæger, hvis speciallægeuddannelse på deltidsbasis er omfattet af love eller administrative bestemmelser, der fandtes den 20. juni 1975, og som påbegyndte deres speciallægeuddannelse senest den 31. december 1983, kræve, at deres uddannelsesbeviser skal være ledsaget af en attestation, der bekræfter, at de i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er udstedt i Spanien til læger, der har afsluttet en speciallægeuddannelse inden den 1. januar 1995, selv om de ikke opfylder de i artikel 23 omhandlede mindstekrav til uddannelse, hvis disse beviser er ledsaget af et certifikat udstedt af de kompetente spanske myndigheder, der bekræfter, at de pågældende personer har bestået den særlige prøve i erhvervmæssig kompetence, der er afholdt i forbindelse med de i kongeligt dekret 1497/99 fastsatte ekstraordinære reguleringsforanstaltninger med det formål at påvise, at disse personer har det samme kundskabs- og kompetenceniveau som de læger, der er i besiddelse af et af de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er anført i bilag V, punkt 5.1.3 og 5.1.4 for Spanien.

3. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er udstedt af de øvrige medlemsstater, og som for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de i bilag VI, punkt 6.1, anførte benævnelser, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den i bilag V, punkt 5.1.3, anførte referencedato, hvis de er ledsaget af en attestation, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for speciallæger, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, når de vedrører en uddannelse, der er

påbegyndt inden den 3. april 1992, og giver ret til udøvelse af erhvervmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag VI, punkt 6.1.

4. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de i bilag VI, punkt 6.1, anførte benævnelser, er udstedt af de i dette bilag anførte medlemsstater og vedrører en uddannelse, der er påbegyndt efter den i bilag V, punkt 5.1.3, anførte referencedato og inden udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som speciallæge.

5. De medlemsstater, der har ophævet de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om udstedelse af de i bilag VI, punkt 6.1, anførte uddannelsesbeviser for speciallæger, og som har truffet foranstaltninger vedrørende erhvervede rettigheder til fordel for deres egne statsborgere, indrømmer de øvrige medlemsstaters statsborgere ret til at nyde godt af disse foranstaltninger, hvis deres uddannelsesbeviser er udstedt inden det tidspunkt, hvor værtsmedlemsstaten ophørte med at udstede uddannelsesbeviser for det pågældende speciale.

Datoerne for ophævelse af disse bestemmelser fremgår af bilag VI, punkt 6.1.

Artikel 26

Uddannelsen til alment praktiserende læge

1. Adgang til uddannelsen til alment praktiserende læge forudsætter gennemførelse og godkendelse af seks års studier inden for det i artikel 22 omhandlede uddannelsesforløb.

2. Uddannelsen til alment praktiserende læge, der fører til erhvervelse af uddannelsesbeviser, som udstedes inden den 1. januar 2006, omfatter mindst to års studier på heltidsbasis. For uddannelsesbeviser, der udstedes efter denne dato, omfatter den mindst tre års studier på heltidsbasis.

Hvis det i artikel 22 omhandlede uddannelsesforløb omfatter en praktisk uddannelse, der finder sted på godkendte sygehuse, der råder over egnet udstyr og egnede afdelinger inden for almen medicin, eller hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste, kan varigheden af denne praktiske uddannelse godskrives, dog højst med ét år, som en del af den varighed, der er fastsat i første afsnit for uddannelsesbeviser, som udstedes efter den 1. januar 2006.

Kun de medlemsstater, hvor varigheden af uddannelsen til alment praktiserende læge pr. 1. januar 2001 var på to år, kan benytte sig af den i andet afsnit omhandlede mulighed.

3. Uddannelsen til alment praktiserende læge gennemføres på heltidsbasis under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den er i højere grad praktisk end teoretisk orienteret.

Den praktiske del af uddannelsen finder sted dels i mindst seks måneder på godkendte sygehuse, der råder over egnet udstyr og egnede afdelinger, dels i mindst seks måneder hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste.

Uddannelsen foregår i samarbejde med andre institutioner eller organer inden for sundhedsområdet, der beskæftiger sig med almen medicin. Med forbehold af de i andet afsnit nævnte minimumsperioder kan den praktiske uddannelse dog i en periode på højst seks måneder gives i andre godkendte institutioner eller organer inden for sundhedsområdet, der beskæftiger sig med almen medicin.

Uddannelsen omfatter lægens personlige deltagelse i de faglige arbejds- og ansvarsopgaver, der påhviler de personer, som han arbejder sammen med.

4. Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til, at den særlige uddannelse til alment praktiserende læge finder sted på deltidsbasis på et niveau, der kvalitativt svarer til heltidsuddannelsens niveau, hvis følgende særlige betingelser er opfyldt:

- a) uddannelsens samlede varighed må ikke afkortes, fordi den gennemføres på deltidsbasis
 - b) den ugentlige varighed af deltidsuddannelsen må ikke være under 50 % af den ugentlige varighed af heltidsuddannelsen
 - c) deltidsuddannelsen skal omfatte et vist antal perioder med heltidsuddannelse både for så vidt angår den del, der foregår på sygehuse, og for så vidt angår den del, der foregår hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste. Disse heltidsuddannelsesperioder skal være af et sådant antal og en sådan varighed, at der derigennem tilvejebringes et tilstrækkeligt grundlag for en effektiv udøvelse af almen medicinsk praksis.
5. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for alment praktiserende læger betinget af besiddelse af et af de beviser for medicinsk grunduddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2.

6. Medlemsstaterne kan udstede de i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbeviser til en læge, der ikke har gennemført den i denne artikel omhandlede uddannelse, men som har gennemgået en anden supplerende uddannelse, for hvilken de kompetente myndigheder i en medlemsstat har udstedt et

uddannelsesbevis. Dog kan de kun udstede dette uddannelsesbevis som bevis for kundskaber, der kvalitativt ligger på samme niveau som dem, der erhverves ved den i denne artikel omhandlede uddannelse.

Medlemsstaterne fastsætter bl.a., i hvilket omfang den supplerende uddannelse, ansøgeren allerede har gennemgået, og hans erhvervs erfaring kan erstatte den i denne artikel omhandlede uddannelse.

Medlemsstaterne kan kun udstede det i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbevis, hvis ansøgeren har mindst seks måneders erfaring som alment praktiserende læge hos en alment praktiserende læge eller i et lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste som omhandlet i stk. 3 i denne artikel.

Artikel 27

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som alment praktiserende læge

Medlemsstaterne gør med forbehold af bestemmelser om erhvervede rettigheder adgangen til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af deres sociale sikringsordninger betinget af besiddelse af et af de uddannelsesbeviser, der er anført i bilag V, punkt 5.1.5.

Medlemsstaterne kan give dispensation fra dette krav til personer, som er i færd med at gennemgå den særlige uddannelse i almen medicin.

Artikel 28

Alment praktiserende lægers særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne fastsætter nærmere regler for erhvervede rettigheder. De skal dog anse retten til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for den nationale socialsikringsordning for at være erhvervet, når en læge — uden at være i besiddelse af det i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbevis — på den i dette punkt anførte referencdato besidder denne ret i medfør af bestemmelser om lægerhvervet, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau, og på denne dato er etableret på den pågældende medlemsstats område i henhold til artikel 20 eller 21.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder på begæring en attestations, der bekræfter, at læger, der er indehavere af de i første afsnit omhandlede erhvervede rettigheder, har ret til inden for rammerne af den nationale socialsikringsordning at udøve virksomhed som alment praktiserende læge uden at have erhvervet det i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbevis.

2. Medlemsstaterne anerkender de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede attestationer, der er udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, som de selv udsteder, og som giver adgang til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af den nationale socialsikringsordning.

Afdeling 3

Sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Artikel 29

Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

1. Adgang til uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forudsætter ti års almen skolegang afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået adgangseksamen på samme niveau til sygeplejeskolerne.

2. Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje gennemføres på heltidsbasis og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.2.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.2.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

3. Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter mindst tre års studier eller 4 600 timers teoretisk og klinisk undervisning, hvor den teoretiske undervisning udgør mindst en tredjedel og den kliniske undervisning mindst halvdelen af uddannelsens mindsteværdighed. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til personer, som har gennemgået en del af denne uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår sygeplejerskeuddannelsen, er ansvarlig for koordinationen

af den teoretiske og kliniske undervisning i det samlede uddannelsesprogram.

Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

4. Ved teoretisk undervisning forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne erhverver de kundskaber, den indsigt og de faglige færdigheder og holdninger, som er nødvendige for at kunne planlægge, yde og vurdere almen sundheds- og sygepleje. Denne undervisning foregår på sygeplejeskoler og andre uddannelsessteder, som skolen udpeger, og varetages af det personale, der underviser i sygepleje, og af andre kompetente personer.

5. Ved klinisk undervisning forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne som medlemmer af en gruppe og i direkte kontakt med raske eller syge enkeltpersoner og/eller grupper lærer at planlægge, yde og vurdere den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, der er behov for, på grundlag af de kundskaber og færdigheder, de har tilegnet sig. Sygeplejeeleven lærer ikke blot at være medlem af en gruppe, men også at være gruppeleder og at tilrettelægge den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, herunder sundheds-pædagogik, såvel for den enkelte som for mindre grupper i institutioner inden for sundhedsvæsenet og i samfundet.

Denne undervisning finder sted i sygehuse og andre institutioner inden for sundhedsvæsenet samt ude i samfundet under de undervisende sygeplejerskers ansvar og i samarbejde med og med bistand fra andre kvalificerede sygeplejersker. Andet kvalificeret personale kan inddrages i undervisningsforløbet.

Sygeplejeeleverne skal deltage i pågældende afdelingers arbejde, for så vidt dette har værdi for deres uddannelse og sætter dem i stand til at påtage sig det ansvar, der er forbundet med sundheds- og sygepleje.

Artikel 30

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Ved erhvervmæssig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forstås i dette direktiv virksomhed, der udøves under de i bilag V, punkt 5.2.3, anførte titler.

Artikel 31

Særlige erhvervede rettigheder for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

For at de almindelige regler for erhvervede rettigheder kan finde anvendelse på sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, skal den i artikel 21 omhandlede virksomhed have omfattet ansvar for programmeringen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af patientens sygepleje.

Afdeling 4

Tandlæge

Artikel 32

Tandlægeuddannelsen

1. Adgang til tandlægeuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Tandlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.3.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

Artikel 33

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som tandlæge

1. Ved erhvervmæssig virksomhed som tandlæge forstås i dette direktiv de i stk. 3 omhandlede former for virksomhed, der udøves under de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte titler.

2. Tandlægeerhvervet er baseret på den i artikel 32 omhandlede tandlægeuddannelse og udgør et særligt erhverv, der adskiller sig fra hvervet, som læge, uanset om denne er speciallæge eller ej. Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som tandlæge forudsætter besiddelse af et af de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte uddannelsesbeviser. Med personer, der er i besiddelse af et sådant uddannelsesbevis, sidestilles sådanne, som er omfattet af artikel 21 eller 34.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tandlæger generelt er berettiget til at optage og udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænder, mund, kæber og omgivende væv, under overholdelse af de retsfor skrifter og de etiske regler, der er gældende for dette erhverv på de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte referencdatoer.

Artikel 34

Tandlægers særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender med henblik på udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som tandlæge under de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte titler de uddannelsesbeviser for læger, der er udstedt i Italien, Spanien og Østrig til personer, som har påbegyndt deres lægeuddannelse senest på den referencdato, der er anført i dette bilag for den pågældende medlemsstat, og som er ledsaget af en attestation udstedt af denne medlemsstats kompetente myndigheder.

Det skal fremgå af attestationen, at følgende to betingelser er opfyldt:

- a) at disse personer faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse har udøvet de i artikel 33 omhandlede former for virksomhed i den pågældende medlemsstat i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attestationen
- b) at disse personer er bemyndiget til at udøve de pågældende former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.3, for denne medlemsstat.

Personer, der har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 32 omhandlede uddannelse, er undtaget fra den i andet afsnit, litra a), omhandlede erhvervspraktik af tre års varighed.

2. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der er udstedt i Italien til personer, som påbegyndte deres lægeuddannelse på universitetsniveau efter den 28. januar 1980 og senest den 31. december 1984, og som er ledsaget af en attestation udstedt af de kompetente italienske myndigheder.

Det skal fremgå af attestationen, at følgende tre betingelser er opfyldt:

- a) at disse personer har bestået den særlige egnethedsprøve, der er afholdt af de kompetente italienske myndigheder med henblik på at påvise, at de pågældende personer har det samme kundskabs- og kompetenceniveau som de personer, der er i besiddelse af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.3, for Italien

- b) at disse personer faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse har udøvet de i artikel 33 omhandlede former for virksomhed i Italien i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attestationen
- c) at de er bemyndiget til at udøve eller faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse udøver de i artikel 33 omhandlede former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.3, for Italien.

Personer, der har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af de kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 32 omhandlede uddannelse, er undtaget fra den i andet afsnit, litra a), omhandlede egnethedsprøve.

3. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for specialtandlæger, der er udstedt af de øvrige medlemsstater og anført i bilag VI, punkt 6.2, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den i nævnte bilag anførte referencedato, hvis de er ledsaget af en attestationsbrev, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for attestationsbrevets udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for specialtandlæger, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den 3. oktober 1989, og giver ret til udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag VI, punkt 6.2.

4. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for specialtandlæger, der er anført i bilag VI, punkt 6.2, og som er udstedt af de i nævnte bilag anførte medlemsstater for en uddannelse, der er påbegyndt efter den i samme bilag anførte referencedato og inden udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som specialtandlæge.

Afdeling 5

Dyrlæge

Artikel 35

Dyrlægeuddannelsen

1. Dyrlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en

højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.4.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.4.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

2. Adgang til dyrlægeuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver vedkommende adgang til det pågældende studium ved et universitet eller ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

Afdeling 6

Jordemoder

Artikel 36

Jordemoderuddannelsen

1. Jordemoderuddannelsen består mindst af følgende uddannelser:

- en specifik heltidsuddannelse til jordemoder bestående af mindst tre års praktiske og teoretiske studier (uddannelsesvej I), der mindst omfatter det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2
- en specifik heltidsuddannelse til jordemoder på 18 måneder (uddannelsesvej II), der mindst omfatter de fag i det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2, i hvilke der ikke har været en tilsvarende undervisning i uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår jordemoderuddannelsen, er ansvarlig for koordination af teori og praksis i det samlede uddannelsesprogram.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.5.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

2. Adgang til jordemoderuddannelsen forudsætter, at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) gennemførelse af mindst ti års almen skolegang (for uddannelsesvej I)
- b) besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3 (for uddannelsesvej II).

3. Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

Artikel 37

Retningslinjer for anerkendelse af uddannelsesbeviser for jordemødre

1. De uddannelsesbeviser for jordemødre, der er anført i bilag V, punkt 5.5.4, anerkendes automatisk i medfør af artikel 20, hvis de svarer til en af følgende retningslinjer:

- a) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst tre år:
 - i) der enten er betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller et andet kvalifikationsbevis, der giver adgang til universiteter eller højere læreanstalter, eller som garanterer et tilsvarende kundskabsniveau
 - ii) eller som efterfølges af to års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.
- b) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst to år eller 3 600 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3.
- c) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst 18 måneder eller 3 000 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3, og efterfulgt af et års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.

2. Det i stk. 1 nævnte bevis udstedes af de kompetente myndigheder i hjemlandet. Det bekræfter, at den pågældende

efter at have bestået eksamen som jordemoder på tilfredsstillende måde har varetaget alle de funktioner, der udføres af en jordemoder, på et sygehus eller en til dette formål godkendt behandlingsinstitution i den pågældende periode.

Artikel 38

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som jordemoder

1. Bestemmelserne i denne afdeling gælder for virksomhed som jordemoder, således som den med forbehold af stk. 2 er defineret af hver medlemsstat, og som udøves under de i bilag V, punkt 5.5.4, anførte titler

2. Medlemsstaterne sikrer, at jordemødre mindst er berettiget til at udøve de i bilag V, punkt 5.5.3, anførte former for virksomhed.

Artikel 39

Jordemødres særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 36, men som i henhold til artikel 37 kun skal anerkendes, hvis de er ledsaget af det i artikel 37, stk. 2, omhandlede bevis for erhvervspraktik, de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater inden den i bilag V, punkt 5.5.4, anførte referencedato, og som er ledsaget af en attestation, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre er udstedt for en uddannelse, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, og som svarer til alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 36, men som i henhold til artikel 37 kun skal anerkendes, hvis de er ledsaget af det i artikel 37, stk. 2, omhandlede bevis for erhvervspraktik, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den 3. oktober 1989.

Afdeling 7

Farmaceut

Artikel 40

Farmaceutuddannelsen

1. Adgang til farmaceutuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Uddannelsesbeviset for farmaceuter udstedes efter en uddannelse, der strækker sig over mindst fem år, og som mindst omfatter:

- a) fire års teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet
- b) seks måneders praktikanttjeneste på et offentligt tilgængeligt apotek eller på et hospital under tilsyn af dette hospitals farmaceutiske tjeneste.

Uddannelsen omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.6.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.6.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

Artikel 41

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som farmaceut

1. Ved farmaceutvirksomhed forstås i dette direktiv virksomhed, som i en eller flere medlemsstater er undergivet betingelser vedrørende erhvervmæssige kvalifikationer for så vidt angår adgangen hertil og udøvelsen heraf, og som er tilgængelig for indehavere af et af de uddannelsesbeviser, der er anført i bilag V, punkt 5.6.4.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at indehavere af et uddannelsesbevis i farmaci, der er udstedt af et universitet eller en tilsvarende højere læreanstalt, og som opfylder betingelserne i artikel 40, mindst er berettiget til at optage eller udøve de i bilag V, punkt 5.6.3, nævnte former for virksomhed, med forbehold af et eventuelt krav om supplerende erhvervs erfaring.

3. Når der som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af formerne for farmaceutvirksomhed i en medlemsstat foruden et uddannelsesbevis, jf. bilag V, punkt 5.6.4, kræves supplerende erhvervs erfaring, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis herfor en attestation udstedt af de kompetente myndigheder i den pågældendes hjemland, der bekræfter, at han har udøvet disse former for virksomhed i sit hjemland i en tilsvarende periode.

4. Hvis der i en medlemsstat den 16. september 1985 fandtes en udvælgelsesprøve med det formål blandt de i stk.

1 omhandlede farmaceutiske kandidater at udvælge dem, som skal lede nye apoteker, der åbnes som led i en national ordning til bedre geografisk fordeling, kan denne medlemsstat, uanset stk. 1, opretholde denne udvælgelsesprøve og åbne adgang hertil for andre medlemsstaters statsborgere, der er i besiddelse af et af de i bilag V, punkt 5.6.4, anførte uddannelsesbeviser for farmaceuter, eller som er omfattet af bestemmelserne i artikel 21.

Afdeling 8

Arkitekt

Artikel 42

Arkitektuddannelsen

1. Arkitektuddannelsen omfatter i alt mindst enten fire års studier på heltidsbasis eller seks års studier, heraf mindst tre på heltidsbasis, ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt. Uddannelsen skal være afsluttet med eksamen på universitetsniveau.

Undervisningen, der gives på universitetsniveau, og som hovedsagelig vedrører arkitektur, skal i lige grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved arkitektuddannelsen og sikre erhvervelse af de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i bilag V, punkt 5.7.1.

2. De kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i bilag V, punkt 5.7.1, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

Artikel 43

Undtagelser fra kravene til arkitektuddannelsen

1. Uanset artikel 42 anses også den treårige uddannelse på »Fachhochschulen« i Forbundsrepublikken Tyskland, som fandtes den 5. august 1985, som opfylder kravene i artikel 42, og som i denne medlemsstat giver adgang til at udøve de i artikel 44 omhandlede former for virksomhed under titlen arkitekt, for at opfylde kravene i artikel 20, hvis uddannelsen suppleres med fire års erhvervs erfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, der attesteres ved et certifikat udstedt af den faglige organisation, på hvis medlemsliste den arkitekt er optaget, som ønsker at udnytte dette direktivs bestemmelser.

Den faglige organisation skal forud fastslå, at de af arkitekten udførte arbejder på arkitekturområdet er et vægtigt bevis på praktisk anvendelse af de i bilag V, punkt 5.7.1, omhandlede kundskaber og færdigheder. Dette certifikat udstedes efter samme fremgangsmåde som den, der gælder for optagelse på den faglige organisations medlemsliste.

2. Som led i ordninger til forbedring af den sociale status eller i universitetsstudier på deltidsbasis anses også, uanset artikel 42, en uddannelse, der opfylder kravene i artikel 42, og som afsluttes med en eksamen i arkitektur, der består af personer, som i syv år eller derover har arbejdet i arkitektfaget hos en arkitekt eller i en arkitektvirksomhed, for at opfylde kravene i artikel 20. En sådan eksamen skal være på universitetsniveau og svare til den i artikel 42, stk. 1, første afsnit, omhandlede afsluttende eksamen.

Artikel 44

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som arkitekt

1. Ved erhvervmæssig virksomhed som arkitekt forstås i dette direktiv virksomhed, der sædvanligvis udøves under titlen arkitekt.

2. En medlemsstats statsborgere, der har tilladelse til at benytte titlen arkitekt i medfør af en lov, der giver den kompetente myndighed i en medlemsstat mulighed for at tildele denne titel til statsborgere fra medlemsstaterne, som særlig måtte have udmærket sig ved kvaliteten af deres præstationer på arkitekturområdet, anses for at opfylde betingelserne for at udøve virksomhed som arkitekt under denne titel. De pågældende personers arkitektstatus godtgøres ved en attest, der udstedes af deres hjemland.

Artikel 45

Arkitekters særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender de i bilag VI, punkt 6.3, anførte uddannelsesbeviser for arkitekter, som er udstedt af de øvrige medlemsstater for en uddannelse, der er påbegyndt senest i løbet af det i nævnte bilag anførte akademiske referencår, selv om de ikke opfylder mindstekravene i artikel 42, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser for arkitekter, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som arkitekt.

På samme vilkår anerkendes attestationer fra de kompetente myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland om ligestilling af uddannelsesbeviser udstedt efter den 8. maj 1945 af de kompetente myndigheder i Den Tyske Demokratiske Republik med de uddannelsesbeviser, der er anført i ovennævnte bilag.

2. Med forbehold af stk. 1 anerkender medlemsstaterne attestationer udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de medlemsstater, der havde bestemmelser for adgang til og udøvelse af virksomhed som arkitekt

a) den 1. januar 1995 for Østrigs, Finlands og Sveriges vedkommende og

b) den 5. august 1987 for de øvrige medlemsstaters vedkommende,

ved at give disse attestationer samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så

vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som arkitekt under titlen arkitekt.

De i første afsnit omhandlede attestationer bekræfter, at deres indehavere har fået tilladelse til at benytte titlen arkitekt senest på denne dato og rent faktisk inden for disse bestemmelsers rammer har udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år inden for de fem år, der går forud for attestationens udstedelse.

KAPITEL IV

FÆLLES BESTEMMELSER OM ETABLERING

Artikel 46

Dokumentation og formelle krav

1. Når værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder træffer afgørelse om en ansøgning om udøvelse af et lovreguleret erhverv i medfør af dette afsnit, kan de kræve de i bilag VII anførte dokumenter og certifikater.

De i bilag VII, punkt 1, omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end tre måneder gamle.

Medlemsstaterne, organisationer og andre juridiske personer sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

2. Hvis værtsmedlemsstaten har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne medlemsstat, har foreligget uden for dets område, og som i denne medlemsstat vil kunne få følger for adgangen til de pågældende former for virksomhed, kan det underrette hjemlandet herom.

Hjemlandet undersøger rigtigheden af forholdene, og dets myndigheder bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtsmedlemsstaten de konsekvenser, de drager af de afgivne oplysninger.

3. Hvis en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til at optage et lovreguleret erhverv kræver edsaflæggelse eller afgivelse af en højtidelig erklæring, og formuleringen af denne ed eller erklæring ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, sørger værtsmedlemsstaten for, at den pågældende kan anvende en passende og tilsvarende formulering.

Artikel 47

Procedure for anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer

1. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten bekræfter modtagelsen af ansøgningen inden for en måned og oplyser ansøgeren om eventuelt manglende dokumenter.

2. Ansøgninger om udøvelse af et lovreguleret erhverv skal behandles hurtigst muligt, og værtsmedlemsstatens kompetente myndighed skal senest tre måneder efter forelæggelsen af den fuldt dokumenterede ansøgning træffe en begrundet afgørelse.

3. Afgørelsen, eller mangelen på samme inden for den fastsatte frist, skal kunne påklages efter national ret.

Artikel 48

Benyttelse af titel

1. Hvis benyttelsen af den titel, der hører til en af de former for virksomhed, som udøves i forbindelse med det pågældende erhverv, er lovreguleret i en værtsmedlemsstat, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, der i medfør af afsnit III har ret til at udøve et lovreguleret erhverv, den titel, der i værtsmedlemsstaten svarer til erhvervet, og gør brug af den eventuelle forkortelse herfor.

Hvis der imidlertid i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, kun er delvis adgang til et erhverv i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat knytte en passende tilføjelse til titlen.

2. Hvis et erhverv i værtsmedlemsstaten er reguleret af en sammenslutning eller organisation som omhandlet i bilaget, kan medlemsstaternes statsborgere kun anvende den titel eller forkortelse, som denne sammenslutning eller organisation giver ret til, hvis de fremlægger bevis på medlemskab af nævnte sammenslutning eller organisation.

Hvis sammenslutningen eller organisationen gør opnåelse af medlemskab betinget af visse kvalifikationer, kan denne betingelse for så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, der er i besiddelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer, kun gøres gældende på de vilkår, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 49

Sprogkundskaber

1. De personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten.

2. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at de pågældende personer erhverver de sprogkundskaber, der er nødvendige for udøvelsen af den erhvervsmæssige virksomhed i værtsmedlemsstaten.

AFSNIT V

RETNINGSLINJER FOR ERHVERVSUDØVELSE

Artikel 50

Benyttelse af akademisk titel

Med forbehold af artikel 5, stk. 3, og artikel 48, sikrer værtsmedlemsstaten, at de pågældende har ret til at benytte deres

akademiske titel fra hjemlandet, og eventuelt en forkortelse for den, på denne medlemsstats sprog. Værtsmedlemsstaten kan foreskrive, at denne titel efterfølges af navn og beliggenhed for den institution eller det bedømmelsesudvalg, der har tildelt den.

Hvis den akademiske titel fra hjemlandet kan forveksles med en titel, som i værtsmedlemsstaten kræver en supplerende uddannelse, som den begunstigede ikke har erhvervet, kan denne værtsmedlemsstat foreskrive, at den begunstigede skal benytte sin titel fra hjemlandet i en passende udformning, som værtsmedlemsstaten angiver.

Artikel 51

Sygesikringsoverenskomster

De medlemsstater, der kræver, at personer, som har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer på deres område, skal gennemføre en forberedende praktikanttjeneste og/eller have erhvervs erfaring som betingelse for at kunne anerkendes af en sygeforsikring, giver med forbehold af artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra b), indehavere af erhvervsmæssige kvalifikationer erhvervet i en anden medlemsstat dispensation fra dette krav.

AFSNIT V

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 52

Kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet arbejder tæt sammen og yder hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af dette direktiv. De sørger for, at de oplysninger, de udveksler, behandles fortroligt.

2. Hver medlemsstat udpeger senest ved udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist de kompetente myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger, og de kompetente myndigheder og organer, der er bemyndiget til at modtage ansøgninger og træffe de i dette direktiv omhandlede afgørelser, og giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

3. Hver medlemsstat udpeger en koordinator for de i stk. 1 omhandlede myndigheders virksomhed og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Koordinatorerne har til opgave:

- at fremme en ensartet gennemførelse af dette direktiv
- at indhente alle oplysninger af betydning for gennemførelsen af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende betingelserne for at optage et lovreguleret erhverv i medlemsstaterne.

Med henblik på gennemførelsen af den i andet afsnit, litra b), omhandlede opgave kan koordinatorene rette henvendelse til de i artikel 53 omhandlede kontaktpunkter.

Artikel 53

Kontaktpunkter

Hver medlemsstat udpeger senest ved udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist et kontaktpunkt, der har til opgave:

- a) at meddele borgere og kontaktpunkter i de øvrige medlemsstater alle anvendelige oplysninger i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som omhandlet i dette direktiv, især oplysninger om national erhvervslovgivning, herunder social- og arbejdsmarkedslovgivning, og, hvis det er relevant, fagetiske regler
- b) at bistå borgerne med at udnytte de rettigheder, dette direktiv giver dem, om nødvendigt gennem samarbejde med de øvrige kontaktpunkter og værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder.

Kontaktpunkterne underretter Kommissionen om sager, de har behandlet i henhold til stk. 1, litra b), senest to måneder efter, at de har fået dem forelagt.

Artikel 54

Udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Kommissionen bistås af et udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, herefter benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.
- Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.
3. Alle andre spørgsmål vedrørende dette direktivs gennemførelse kan forelægges udvalget til udtalelse.
 4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

AFSNIT VI

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 55

Rapporter

Efter udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist aflægger medlemsstaterne hvert andet år rapport til Kommissionen om

anvendelsen af den indførte ordning. Denne rapport omfatter generelle bemærkninger, en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet, og en beskrivelse af de vigtigste problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af direktivet.

Artikel 56

Undtagelsesbestemmelse

Hvis der ved anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv opstår større vanskeligheder inden for bestemte områder i en medlemsstat, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med medlemsstaten.

I givet fald træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 54, stk. 2, beslutning om, at den pågældende medlemsstat i en begrænset periode kan undlade at anvende den pågældende bestemmelse.

Artikel 57

Ophævelse

Direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF, 89/48/EØF, 92/51/EØF, 93/16/EØF og 1999/42/EF ophæves med virkning fra den i artikel 58 fastsatte dato.

Henvisningerne til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 58

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [to år efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 59

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 60

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

LISTE OVER FAGLIGE SAMMENSLUTNINGER ELLER ORGANISATIONER, SOM OPFYLDER BETINGELSERNE I ARTIKEL 3, STK. 2

Irland ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

Det Forenede Kongerige

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

⁽¹⁾ Irske statsborgere er også medlemmer af følgende sammenslutninger eller organisationer i Det Forenede Kongerige:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Kun i forbindelse med regnskabsrevision.

BILAG II

LISTE OVER UDDANNELSER MED SÆRLIG STRUKTUR, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11, STK. 4, ANDET AFSNIT, LITRA a)

1. De paramedicinske og socialpædagogiske uddannelser

Følgende uddannelser:

I Tyskland:

- pædiatrisk sygeplejerske (»Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger«)
- fysioterapeut (»Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)«) ⁽¹⁾
- ergoterapeut (»Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)«)
- talepædagog (»Logopäde/Logopädin«)
- ortoptist (»Orthoptist(in)«)
- statsanerkendt pædagog (»Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)«)
- statsanerkendt sundhedspædagog (»Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(e)-in«)
- teknisk laboratorieassistent (»medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)«)
- teknisk assistent (radiologi) (»medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)«)
- teknisk assistent (funktionsdiagnostik) (»medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik«)
- teknisk assistent (veterinærmedicin) (»veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)«)
- diæteter (»Diätassistent(in)«)
- farmacitekniker (»Pharmazieingenieur«), givet inden den 31. marts 1994 på det tidligere DDR's områder eller på de nye delstaters område
- psykiatrisk sygeplejerske (»Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger«)
- taleterapeut (»Sprachtherapeut(in)«)

I Italien:

- tandtekniker (»odontotecnico«)
- optiker (»ottico«)
- fodterapeut (»podologo«)

I Luxembourg:

- teknisk assistent (radiologi) (»assistant(e) technique médical(e) en radiologie«)
- teknisk laboratorieassistent (»assistant(e) technique médical(e) de laboratoire«)
- psykiatrisk sygeplejerske (»infirmier/ière psychiatrique«)
- teknisk assistent (kirurgi) (»assistant(e) technique médical(e) en chirurgie«)
- pædiatrisk sygeplejerske (»infirmier/ière puériculteur/trice«)
- narkosesygeplejerske (»infirmier/ière anesthésiste«)
- eksamineret massør (»masseur/euse diplômé(e)«)
- pædagog (»éducateur/trice«)

I Nederlandene:

- dyrlægeassistent (»dierenartassistent«)

(1) Titlen »Krankengymnast(in)« er fra den 1. juni 1994 erstattet af titlen »Physiotherapeut(in)«. De af erhvervets udøvere, som har opnået deres eksamensbevis inden denne dato, kan dog, hvis de ønsker det, fortsat anvende den tidligere titel »Krankengymnast(in)«.

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder:

- i) enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve, og eventuelt suppleret med en specialisering af et eller to års varighed, afsluttet med en prøve
- ii) eller mindst to og et halvt års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed
- iii) eller mindst to års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed
- iv) eller med hensyn til dyrlægeassistent (»dierenartassistent«) i Nederlandene tre års erhvervsuddannelse på en fagskole (»MBO«-ordningen) eller tre års erhvervsuddannelse i form af vekseluddannelse i lærlinguddannelsessystemet (»LLW«), som begge afsluttes med en prøve.

I Østrig:

- særlig grundlæggende uddannelse i pædiatrisk sygepleje (»spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege«)
- særlig grundlæggende uddannelse i psykiatrisk sundheds- og sygepleje (»spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege«)
- kontaktlinseoptiker (»Kontaktlinsenoptiker«)
- fodterapeut (»Fußpfleger«)
- høreapparattekniker (»Hörgeräteakustiker«)
- drogist (»Drogist«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge

- massør (»Masseur«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, bestående af en læretid på to år og en periode på to år med erhvervspraktik og -uddannelse samt et kursus på et år, som afsluttes med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge

- børnehavepædagog (»Kindergärtner/in«)
- pædagog (»Erzieher«)

der svarer til et uddannelsesforløb på 13 år, herunder fem års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve

2. Mesteruddannelser (»Mester/Meister/Maître«), der svarer til uddannelser inden for håndværksmæssig virksomhed, der ikke er omfattet af direktivets afsnit III, kapitel II

Følgende uddannelser:

I Danmark:

- optometrist

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, heraf fem års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på to og et halvt år på en fagskole og en praktisk uddannelse på to og et halvt år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt prøve i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen

- ortopædimekaniker

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 12 og et halvt år, heraf tre og et halvt års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på et halvt år på en fagskole og en praktisk uddannelse på tre år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt prøve i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen

— ortopædiskomager

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 13 og et halvt år, heraf fire og et halvt års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på to år på en fagskole og en praktisk uddannelse på to og et halvt år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt prøve i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen.

I Tyskland:

- optiker (»Augenoptiker«)
- tandtekniker (»Zahntechniker«)
- bandagist (»Bandagist«)
- audiologiasistent (»Hörgeräte-Akustiker«)
- ortopædimekaniker (»Orthopädiemechaniker«)
- ortopædisk håndskomager (»Orthopädieschuhmacher«)

I Luxembourg:

- optiker (»opticien«)
- tandtekniker (»mécanicien dentaire«)
- audiologiasistent (»audioprothésiste«)
- ortopædimekaniker-bandagist (»mécanicien orthopédiste/bandagiste«)
- ortopædisk håndskomager (»orthopédiste-cordonnier«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, der er foregået dels i en virksomhed, dels på en fagskole, og som afsluttes med en prøve, der kræves bestået for at kunne udøve selvstændig håndværksvirksomhed, eller for som arbejdstager at opnå en stilling med et tilsvarende ansvar.

I Østrig:

- bandagist (»Bandagist«)
- korsetmager (»Miederwarenerzeuger«)
- optiker (»Optiker«)
- ortopædisk håndskomager (»Orthopädieschuhmacher«)
- ortopæditekniker (»Orthopädietechniker«)
- tandtekniker (»Zahntechniker«)
- gartner (»Gärtner«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode på mindst to år med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en mesterprøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

Mesteruddannelser inden for land- og skovbrug, især:

- mester i landbrug (»Meister in der Landwirtschaft«)
- mester i landbrugsøkonomi (»Meister in der ländlichen Hauswirtschaft«)
- mester i havebrug (»Meister im Gartenbau«)
- mester i grøntsagsavl (»Meister im Feldgemüsebau«)
- mester i frugtavl og -behandling (»Meister im Obstbau und in der Obstverwertung«)
- mester i vinavl og -fremstilling (»Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft«)
- mester i mejeribrug (»Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft«)
- mester i hesteopdræt (»Meister in der Pferdewirtschaft«)
- mester i fiskeri (»Meister in der Fischereiwirtschaft«)

- mester i fjerkræavl (»Meister in der Geflügelwirtschaft«)
- mester i biavl (»Meister in der Bienenwirtschaft«)
- mester i skovbrug (»Meister in der Forstwirtschaft«)
- mester i skovbeplantning og -forvaltning (»Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft«)
- mester i landbrugslagerforvaltning (»Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder en uddannelse på mindst seks år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode på tre år med erhvervspraktik, som afsluttes med en mesterprøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

3. Maritime erhverv

a) *Maritim sejlads*

Følgende uddannelser:

I Danmark:

- skibsfører
- overstyrmand
- enestyrmand, vagthavende styrmand
- vagthavende styrmand
- maskinchef
- 1. maskinmester
- 1. maskinmester/vagthavende maskinmester

I Tyskland:

- skibsfører (»Kapitän AM«)
- skibsfører (»Kapitän AK«)
- styrmand (»Nautischer Schiffsoffizier AMW«)
- styrmand (»Nautischer Schiffsoffizier AKW«)
- maskinmester (niveau C) (»Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen«)
- maskinist (niveau C) — maskinchef (»Schiffsmaschinist CMA — Leiter von Maschinenanlagen«)
- maskinmester (niveau C) (»Schiffsbetriebstechniker CTW«)
- maskinist (niveau C) — eneste maskinofficer (»Schiffsmaschinist CMaW — Technischer Alleinoffizier«)

I Italien:

- styrmand (»ufficiale di coperta«)
- maskinmester (»ufficiale di macchina«)

I Nederlandene:

- styrmand i kystfart (med supplement) (»stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)«)
- motormand (»diploma motordrijver«)
- VTS-tjenestemand (»VTS-functionaris«)

der svarer til følgende uddannelser:

- i Danmark ni års folkeskole efterfulgt af en erhvervsfaglig grunduddannelse og/eller fartstid på mellem 17 og 36 måneder, som:
 - i) for den vagthavende styrmand suppleres med et års videregående erhvervsuddannelse
 - ii) for de øvrige suppleres med tre års videregående erhvervsuddannelse

- i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en treårig grundlæggende erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på et til to år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på to år
- i Italien et samlet uddannelsesforløb på 13 år, heraf mindst fem års erhvervsuddannelse, afsluttet med en prøve, og i givet fald suppleret med en praktikperiode
- i Nederlandene:
 - i) med hensyn til styrmand i kystfart (med supplement) (»stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)«) og motormand (»diploma motordrijver«) et uddannelsesforløb på 14 år, heraf mindst to år i en fagskole, suppleret med en praktikperiode på tolv måneder
 - ii) med hensyn til VTS-tjenestemand (»VTS-functionaris«) et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder mindst tre års højere erhvervsuddannelse (HBO) eller erhvervsuddannelse på mellemlivniveau (MBO), der efterfølges af nationale eller regionale specialuddannelser, og som hver omfatter mindst tolv ugers teoretisk uddannelse og afsluttes med en prøve.

Disse uddannelser anerkendes inden for rammerne af den internationale STCW-konvention (den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, 1978).

b) *Havfiskeri:*

I Tyskland:

- skibsfører/fiskeri (»Kapitän BG/Fischerei«)
- skibsfører/fiskeri (»Kapitän BLK/Fischerei«)
- styrmand/fiskeri (»Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei«)
- styrmand/fiskeri (»Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei«)

i Nederlandene:

- styrmand/maskinist V (»stuurman werktuigkundige V«)
- maskinist IV, fiskeri (»werktuigkundige IV visvaart«)
- styrmand IV, fiskeri (»stuurman IV visvaart«)
- styrmand/maskinist VI (»stuurman werktuigkundige VI«)

der svarer til følgende uddannelser:

- i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en treårs grundlæggende erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på et til to år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på to år
- i Nederlandene et uddannelsesforløb på mellem 13 og 15 år, heraf mindst to år i en fagskole suppleret med en praktikperiode på tolv måneder.

Disse uddannelser er anerkendt inden for rammerne af Torremolinos-konventionen (den internationale konvention om fiskefartøjs sikkerhed, 1977).

4. Tekniske erhverv

Følgende uddannelser:

i Italien:

- landmåler (»geometra«)
- landbrugskonsulent (»perito agrario«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på det tekniske sekundærtrin på mindst 13 år, heraf otte års pligtig skolegang efterfulgt af fem års skolegang på sekundærtrinnet, hvoraf de tre er koncentreret om det pågældende fag, afsluttet med en teknisk studentereksamen, suppleret

i) for så vidt angår uddannelse som landmåler enten med et praktikophold på mindst to år i en virksomhed eller med fem års faglig erfaring

ii) for så vidt angår landbrugskonsulenter, med fuldførelsen af et praktikophold på mindst to år

efterfulgt af en statskontrolleret prøve.

i *Nederlandene*:

— foged (»gerechtsdeurwaarder«)

— tandprotesemager (»tandprotheticus«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb:

i) med hensyn til foged (»gerechtsdeurwaarder«) på i alt 19 år, herunder otte års pligtig skolegang efterfulgt af otte års skolegang på sekundærtrinnet, der omfatter fire års teknisk undervisning, og som afsluttes med en statskontrolleret prøve og suppleres med tre års teoretisk og praktisk erhvervsuddannelse

ii) med hensyn til tandprotesemager (»tandprotheticus«) på i alt mindst 15 års heltidsuddannelse og tre års deltidsuddannelse, herunder otte års skolegang på primærtrinnet, fire års almen sekundærundervisning og fuldførelse af tre års erhvervsuddannelse, der omfatter teoretisk og praktisk uddannelse til tandtekniker suppleret med tre års deltidsuddannelse til tandprotesemager, der afsluttes med en prøve.

i *Østrig*:

— forstmand (»Förster«)

— teknisk konsulent (»Technisches Büro«)

— leje af arbejdskraft (»Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe«)

— arbejdsformidler (»Arbeitsvermittlung«)

— investeringskonsulent (»Vermögensberater«)

— detektiv (»Berufsdetektiv«)

— sikkerhedsvagt (»Bewachungsgewerbe«)

— ejendomsmægler (»Immobilienmakler«)

— ejendomsadministrator (»Immobilienverwalter«)

— reklameagentur (»Werbeagentur«)

— byggeleder (»Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer«)

— inkassator (»Inkassoinstitut«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 15 år, heraf otte års pligtig skolegang efterfulgt af mindst fem års faglig uddannelse eller handelsuddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en prøve og suppleret med mindst to års praktikophold afsluttet med en erhvervsfaglig prøve

— forsikringskonsulent (»Berater in Versicherungsangelegenheiten«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på 15 år, heraf seks års erhvervsuddannelse som led i en struktureret uddannelse, opdelt på tre års lærlingeuddannelse og tre års erhvervspraktik og -uddannelse, afsluttet med en prøve

— bygmester/projektleder (»Planender Baumeister«)

— tømrermester/projektleder (»Planender Zimmermeister«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 18 år, heraf mindst ni års erhvervsuddannelse opdelt i fire års skolegang på det tekniske sekundærtrin og fem års erhvervspraktik afsluttet med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge, for så vidt denne uddannelse vedrører bygningsprojektering, teknisk beregning og byggeledelse (Maria Theresia forret).

5. Uddannelser i Det Forenede Kongerige, der er godkendt som National Vocational Qualifications eller som Scottish Vocational Qualifications:

- mineelektroingeniør (»mine electrical engineer«)
- minemaskiningeniør (»mine mechanical engineer«)
- tandterapeut (»dental therapist«)
- tandhygiejneekspert (»dental hygienist«)
- ordinerende optiker (»dispensing optician«)
- assisterende mineingeniør (»mine deputy«)
- kurator (»insolvency practitioner«)
- autoriseret notar i ejendomsoverdragelsessager (»licensed conveyancer«)
- førstestyrmænd på fragt- og passagerskibe (»first mate — freight/passenger ships — unrestricted«)
- andenstyrmænd på fragt- og passagerskibe (»second mate — freight/passenger ships — unrestricted«)
- tredjestyrmænd på fragt- og passagerskibe (»third mate — freight passenger ships unrestricted«)
- dæksofficer på fragt- og passagerskibe (»deck officer — freight/passenger ships — unrestricted«)
- maskinofficer på fragt- og passagerskibe (»engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area«)
- tekniker i affaldshåndtering (»certified technically competent person in waste management«)

der fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som National Vocational Qualifications (NVQs) eller godkendt i Skotland som Scottish Vocational Qualifications, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

- Niveau 3: kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre
- Niveau 4: kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

BILAG III

LISTE OVER LOVREGULEREDE UDDANNELSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11, STK. 4, ANDET AFSNIT, LITRA b)

I Det Forenede Kongerige:

De lovregulerede uddannelser, som fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som National Vocational Qualifications (NVQs) eller godkendt i Skotland som Scottish Vocational Qualifications, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

- Niveau 3: kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre.
- Niveau 4: kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

I Tyskland:

Følgende lovregulerede uddannelser:

- De lovregulerede uddannelser, som fører frem til erhvervene teknisk assistent (»technische(r) Assistent(in)«), handelsassistent (»kaufmännische(r) Assistent(in)«) og erhverv i den sociale sektor (»soziale Berufe«) samt erhvervet som statsprøvet vejtræknings-, tale- og stemmepædagog (»staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)«), af en samlet varighed på mindst 13 år, som forudsætter første trin af sekundærundervisningen (»mittlerer Bildungsabschluss«), og som omfatter:
 - i) enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole⁽¹⁾ (»Fachschule«), afsluttet med en prøve og eventuelt suppleret med en specialisering af et eller to års varighed, afsluttet med en prøve
 - ii) eller mindst to og et halvt år på en fagskole (»Fachschule«), afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed
 - iii) eller mindst to år på en fagskole (»Fachschule«), afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed.
- De lovregulerede uddannelser med henblik på erhvervene statsprøvet (»staatlich geprüfte(r)«) tekniker (»Techniker(in)«), virksomhedsøkonom (»Betriebswirt(in)«), designer (»Gestalter(in)«) og hjemmehjælper (»Familiengpfleger(in)«) af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter afslutning af den pligtige skolegang eller en sidestillet uddannelse (mindst ni år) samt en uddannelse på en erhvervsskole (»Berufsschule«) på mindst tre år, og som efter mindst to års erhvervspraktik omfatter mindst to års fuldtidsuddannelse eller en deltidsuddannelse af tilsvarende varighed.
- De lovregulerede uddannelser og de lovregulerede efteruddannelser af en samlet varighed på mindst 15 år, der almindeligvis forudsætter afslutning af den pligtige skolegang (mindst ni år) og en fuldført erhvervsuddannelse (almindeligvis tre år), og som almindeligvis omfatter mindst to års (almindeligvis tre års) erhvervspraktik samt en prøve som led i efteruddannelse, til hvis forberedelse der almindeligvis træffes uddannelsesledsageforanstaltninger enten sideløbende med erhvervspraktikken (mindst 1 000 timer) eller på fuldtid (mindst et år).

De tyske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af nærværende bilag.

⁽¹⁾ Mindstevareigheden på tre år kan nedsættes til to år, hvis den pågældende er indehaver af den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til universitetet (Abitur), dvs. 13 års forudgående uddannelse, eller den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til Fachhochschulen (Fachhochschulreife), dvs. tolv års forudgående uddannelse.

I Nederlandene:

- De lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 15 år, der forudsætter fuldførelse af otte års skolegang på primærtrinnet, fulgt af enten fire års almen sekundærundervisning på mellemniveau (MAVO) eller fire års forberedende erhvervsuddannelse (VBO) eller almen sekundærundervisning på højere niveau, og hvor der kræves fuldførelse af en treårig eller fireårig uddannelse på fagskole på mellemniveau (MBO), der afsluttes med en prøve.
- De lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter fuldførelse af otte års skolegang på primærtrinnet, fulgt af mindst fire års forberedende erhvervsuddannelse (VBO) eller almen sekundærundervisning på højere niveau, og hvor der kræves fuldførelse af mindst fire års erhvervsuddannelse i lærlingeuddannelsessystemet, der omfatter mindst én slags teoretisk undervisning på skole hver uge og på de andre dage praktisk uddannelse på et praktikcenter eller i en virksomhed, og som afsluttes med en prøve.

De nederlandske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag.

I Østrig:

- Uddannelser på højere fagskoler («Berufsbildende Höhere Schulen») og højere land- og skovbrugsskoler («Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten»), herunder særlige typer («einschließlich der Sonderformen»), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

Uddannelserne har en samlet længde på ikke under 13 år og omfatter fem års erhvervsuddannelse, som afsluttes med en prøve, hvis beståelse er bevis for faglig kompetence.

- Uddannelser i mesterskoler («Meisterschulen»), mesterklasser («Meisterklassen»), værkførerskoler («Werkmeisterschulen») eller bygningshåndværkerskoler («Bauhandwerkerschulen»), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

Uddannelserne har en samlet længde på ikke under 13 år, der omfatter ni års pligtig skolegang fulgt af enten tre års erhvervsuddannelse på en fagskole eller mindst tre års uddannelse i en virksomhed og sideløbende hermed på en fagskole («Berufsschule»), der begge afsluttes med en prøve, som suppleres med fuldførelse af mindst ét års uddannelse i en mesterskole («Meisterschule»), mesterklasse («Meisterklassen»), værkførerskole («Werkmeisterschule») eller en bygningshåndværkerskole («Bauhandwerkerschule»). I de fleste tilfælde er den samlede varighed på mindst 15 år, herunder perioder med erhvervspraktik, som enten går forud for uddannelserne på disse lærestudier eller ledsages af deltidsuddannelser (mindst 960 timer).

De østrigske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag.

BILAG IV

VIRKSOMHED I FORBINDELSE MED ERHVERVSEKSPERIMENTKATEGORIERNE, DER ER OMHANDLET I
ARTIKEL 17 OG 18

Liste I

Klasser, der er omfattet af direktiv 64/427/EØF ændret ved direktiv 69/77/EØF og af direktiv 68/366/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 82/470/EØF og 82/489/EØF

1

Direktiv 64/427/EØF

(liberaliseringsdirektiv: 64/429/EØF)

NICE-nomenklaturen (svarende til ISIC-klasse 23-40)

Klasse 23	Tekstilindustri
	232 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på uldforbearbejdningsmaskiner
	233 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på bomuldsforbearbejdningsmaskiner
	234 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på silkeforbearbejdningsmaskiner
	235 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på hør- og hampforbearbejdningsmaskiner
	236 Anden tekstilfiberindustri (jute, hårdfibre osv.), rebslageri
	237 Trikotage og strikvarer
	238 Tekstilforædling
	239 Anden tekstilindustri
Klasse 24	Fremstilling af sko, beklædning og hvidevarer
	241 Seriefremstilling af sko (undtagen gummi- og træsko)
	242 Reparation af sko og håndskomageri
	243 Tilvirkning af beklædning og linned (undtagen buntmageri)
	244 Fremstilling af hvidevarer
	245 Buntmageri
Klasse 25	Træ- og korkindustri (undtagen møbelfremstilling)
	251 Savværker og træbearbejdning
	252 Fremstilling af halvfabrikata af træ
	253 Seriefremstilling af byggelementer af træ og parket
	254 Fremstilling af træemballage
	255 Fremstilling af andre trævarer (undtagen møbler)
	259 Fremstilling af strå-, kurve-, kork-, flet- og børstenbindervarer
Klasse 26	260 Træmøbelindustrien
Klasse 27	Papir- og papirvareindustri
	271 Fremstilling af træmasse og cellulose, papir og pap
	272 Forarbejdning af papir og pap
Klasse 28	280 Trykkeri- og forlagsvirksomhed samt beslægtet industri

Klasse 29	Læderindustri
	291 Tilvirkning af læder (garveri og pelsberedning)
	292 Fremstilling af lædervarer
ex Klasse 30	Gummi- og kunststofindustri, kemisk fiberindustri, stivelsesindustri
	301 Forarbejdning af gummi og asbest
	302 Forarbejdning af kunststoffer
	303 Produktion af kemiske fibre
ex Klasse 31	Kemisk industri
	311 Fremstilling af kemiske grundstoffer og fremstilling af disse produkter med tilstødende videreforarbejdning
	312 Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til anvendelse i industri og landbrug (her tilføjes: fremstilling af industrielle fedtstoffer og olie med vegetabilsk og animalsk oprindelse indbefattet i ISIC-gruppe 312)
	313 Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til privat forbrug og forvaltninger (her udgår fremstillingen af medicinske og farmaceutiske produkter (ex ISIC-gruppe 319))
Klasse 32	320 Mineralolieindustri
Klasse 33	Fremstilling af ikke-metalliske mineralprodukter
	331 Teglværker
	332 Glasindustri
	333 Fremstilling af stentøj, finkeramiske og ildfaste produkter
	334 Fremstilling af cement, forarbejdning af kalk og gips
	335 Fremstilling af bygningsmaterialer og materialer til offentlige arbejder af beton og gips samt af cementvarer
	339 Be- og forarbejdning af natursten samt fremstilling af andre ikke-metalliske mineralprodukter
Klasse 34	Jern- og metalværker
	341 Jern- og stålværker (ifølge EKSF-traktaten inkl. koksværker)
	342 Produktion af stålrør
	343 Rørtrækningsforetagender og koldvalseværker
	344 Fremstilling og første tilvirkning af ikke-jernholdige metaller
	345 Støberier for jernholdige og ikke-jernholdige metaller
Klasse 35	Jern- og metalvareindustri (undtagen maskiner og transportmidler)
	351 Smedjer, presse- og hammerværker
	352 Stålforgivning og overfladeforædling
	353 Fremstilling af stål- og letmetalkonstruktioner
	354 Bygning af kedler og beholdere
	355 Fremstilling af jern-, blik- og metalvarer, undtagen elektrisk materiel
	359 Forskellige mekaniske virksomheder
Klasse 36	Maskinindustri
	361 Fremstilling af landbrugsmaskiner og traktorer
	362 Fremstilling af kontormaskiner

- 363 Fremstilling af metalbearbejdningsmaskiner, anordninger til maskiner og maskinværktøj
- 364 Fremstilling af tekstilmaskiner og tilbehør samt symaskiner
- 365 Fremstilling af maskiner og apparater til nærings- og nydelsesmiddelindustrien, den kemiske og beslægtede industri
- 366 Fremstilling af bjergværks- og valseværksindretninger, bjergværksmaskiner, støbermaskiner, entreprenørmateriel, hejsemateriel og transportører
- 367 Fremstilling af tandhjul, gear, rullelejer og andre drivelementer
- 368 Fremstilling af maskiner til andre bestemte industrigrenes
- 369 Fremstilling af andre maskinbygningsprodukter
- Klasse 37 Elektroindustri
- 371 Fremstilling af isolerede elektrokabler, -ledninger og -tråd
- 372 Fremstilling af elektromotorer, -generatorer og -transformatorer samt af kontakt- og installationsapparatur
- 373 Fremstilling af industrielt elektroudstyr
- 374 Bygning af fjernmeldeudstyr, fremstilling af målere, måle- og reguleringsudstyr og elektromedicinsk udstyr o.l.
- 375 Fremstilling af radio-og fjernsynsmodtagere, elektroakustisk udstyr og indretninger samt af elektroniske apparater og elektroniske anlæg
- 376 Fremstilling af elektriske husholdningsartikler
- 377 Fremstilling af lamper og belysningsartikler
- 378 Fremstilling af batterier og akkumulatorer
- 379 Reparation, montage og teknisk installation (af elektrotekniske produkter)
- ex Klasse 38 Transportmiddelindustri
- 383 Bygning af motorkøretøjer og disses enkeltdele
- 384 Motorkøretøjs- og cykelreparationsværksteder
- 385 Fremstilling af motorcykler og cykler og disses enkeltdele
- 389 Anden transportmiddelindustri
- Klasse 39 Anden fremstillingsvirksomhed
- 391 Fremstilling af finmekaniske produkter
- 392 Fremstilling af medicinmekaniske og ortopædisk-mekaniske produkter (undtagen ortopædisk fodtøj)
- 393 Fremstilling af optisk og fotografisk udstyr
- 394 Fremstilling og reparation af ure
- 395 Fremstilling af smykker og guldsmedevare, bearbejdning af ædelstene
- 396 Fremstilling og reparation af musikinstrumenter
- 397 Fremstilling af legetøj og sportsartikler
- 399 Øvrige grene inden for de be- og forarbejdende erhverv
- Klasse 40 Bygge- og anlægsvirksomhed
- 400 Bygge- og anlægsvirksomhed (uden nærmere angivelse) og nedrivningsvirksomhed
- 401 Byggevirksomhed vedrørende fundering, ydermure m.v.
- 402 Entreprenørvirksomheder (bro-, vej- og jernbanebygning m.v.)
- 403 Bygningsinstallation
- 404 Bygningsfærdiggørelse

2

Direktiv 68/366/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/365/EØF)

NICE-nomenklaturen

Klasse 20 A	200	Fremstilling af olier og fedt af animalsk eller vegetabilsk oprindelse
20 B		Næringsmiddelindustri (undtagen fremstilling af drikkevarer)
	201	Slakteri og fremstilling af kødvarer og kødkonserver
	202	Mejeri og mælkeforarbejdning
	203	Forarbejdning af frugt og grøntsager
	204	Konservering af fisk og andre saltvandsprodukter
	205	Møllerivirksomhed
	206	Fremstilling af brød, konditorvarer og andet bagværk
	207	Sukkerindustri
	208	Fremstilling af chokolade- og sukkervarer
	209	Øvrige næringsmiddelindustri
Klasse 21		Fremstilling af drikkevarer
	211	Fremstilling af ætylalkohol ved forgæring, af gær og af spirituosa
	212	Fremstilling af vin og lignende umaltede alkoholholdige drikkevarer
	213	Bryggeri og maltfremstilling
	214	Aftapning af mineralvand og fremstilling af alkoholfrie drikke
ex 30		Gummiindustri; fremstilling af plastic og syntetiske fibre, stivelsesindustri
	304	Stivelsesindustri

3

Direktiv 75/368/EØF (virksomhed, der omhandles i artikel 5, stk.1)

ISIC-nomenklaturen

ex 04		Fiskeri
	043	Fiskeri i indre farvande
ex 38		Fremstilling af transportmateriel
	381	Skibsbygning og reparation af skibe
	382	Fremstilling af jernbanemateriel
	386	Bygning af luftfartøjer (herunder fremstilling af rumfartsmateriel)
ex 71		Sekundær virksomhed i forbindelse med transport og anden virksomhed end transport inden for følgende grupper:
	ex 711	Drift af sovevogne og spisevogne; vedligeholdelse af jernbanemateriel i reparationsværksteder; rengøring af jernbanevogne
	ex 712	Vedligeholdelse af materiel til personbefordring i by- og forstadsområder samt til mellembystrafik
	ex 713	Vedligeholdelse af andet materiel til personbefordring ad landevej (f.eks. biler, rutebiler, hyrevogne)
	ex 714	Drift og vedligeholdelse af anlæg i forbindelse med landevejstransport (f.eks. landeveje, tunneler og broer med vejafgift, rutebilstationer, parkeringspladser, bus- og sporvognsremiser)
	ex 716	Virksomhed i forbindelse med sejlads på indre vandveje (f.eks. drift og vedligeholdelse af vandveje, havne og andre anlæg på indre vandveje; bugsering og lodsnig i havne, afmærkning af farvande, lastning og losning af skibe og andre tilsvarende former for virksomhed, såsom bjærgning af skibe, forhaling af fartøjer og drift af bådeskure)

- 73 Kommunikation: postvæsen og telekommunikation
- ex 85 Ydelser
- 854 Vask, kemisk rensning, farvning
- ex 856 Fotografiske atelierer: portrætfotografering, kommerciel fotografering, bortset fra pressefotografer
- ex 859 Ydelser ikke andetsteds anført (kun vedligeholdelse og rengøring af bygninger eller lokaler).

4

Direktiv 75/369/EØF (artikel 6: når virksomheden betragtes som industri- eller håndværksvirksomhed)

ISIC-nomenklaturen

Udøvelse af følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted

- a) — køb og salg af varer ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)
- køb og salg af varer fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser
- b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted

5

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk. 1 og 3)

ISIC-nomenklaturen gruppe 718 og 720

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at tilrettelægge, tilbyde og sælge til fast pris eller mod provision begrænsede arrangementer i forbindelse med en rejse eller et ophold eller at koordinere sådanne (transport, overnatning, forplejning, udflugter, osv.), uanset rejsens motiv (artikel 2, punkt B, litra a))
- at optræde som mellemlid mellem fragtførerne inden for de forskellige transportformer og afsendere eller modtagere af gods, samt at træffe forskellige hermed forbundne dispositioner:
- aa) for ordregiverens regning at afslutte kontrakter med fragtførerne
- bb) at vælge den transportform, det firma og den rute, der skønnes mest fordelagtig for ordregiveren
- cc) at sørge for den praktiske tilrettelæggelse af transporten (for eksempel den for transporten nødvendige emballage); at udøve forskellige biaktiviteter under transporten (for eksempel at sikre forsyningen af is til kølevogne)
- dd) at ordne de med transporten forbundne formaliteter, såsom udfærdigelse af fragtbreve; at gruppere og sortere forsendelserne
- ee) at koordinere de enkelte transportetaper: transit, videreforsendelse og omladning samt forskellige afsluttende aktiviteter
- ff) henholdsvis at fremskaffe fragter til transportvirksomhederne og transportmuligheder for afsendere og modtagere af gods
- at beregne transportomkostningerne og kontrollere afregningen heraf
- at foretage visse henvendelser, permanent eller lejlighedsvis, i en reders eller en søtransportvirksomheds navn og for dennes regning (til havnemyndigheder, skibsprovianteringsfirmaer osv.)
- (Virksomhed, der omhandles i artikel 2, punkt A, litra a), b) eller d))

6

Direktiv 82/489/EØF

ISIC-nomenklaturen

- ex 855 Frisørsaloner (bortset fra pedicurevirksomhed og fagskoler for skønhedspleje)

Liste II

Direktiv 64/222/EØF, 68/364/EØF, 68/368/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 70/523/EØF og 82/470/EØF

1

Direktiv 64/222/EØF

(liberaliseringsdirektiv 64/423/EØF og 64/224/EØF)

1. Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen, bortset fra engroshandelen med lægemidler og farmaceutiske produkter, med giftstoffer og sygdomsfremkaldende stoffer samt engroshandelen med kul (ex-gruppe 611)
2. Erhvervsvirksomhed som formidler, der har til opgave på grundlag af et eller flere hverv at forberede eller afslutte handler i en andens navn og for en andens regning
3. Erhvervsvirksomhed som formidler, der uden vedvarende at have dette til opgave, formidler kontakt mellem personer, som ønsker at afslutte kontrakter umiddelbart med hinanden, forbereder disses handler eller medvirker ved deres afslutning
4. Erhvervsvirksomhed som formidler, der i eget navn og for en andens regning afslutter handler
5. Erhvervsvirksomhed som formidler, der for en andens regning afholder engroshandelsauktioner
6. Erhvervsvirksomhed som formidler, som går fra dør til dør for at optage ordrer
7. Tjenesteydelser, der udføres erhvervsmæssigt af en ikke-selvstændig formidler, der står i tjenesteforhold til en eller flere handels-, industri- eller håndværksvirksomheder.

2

Direktiv 68/364/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/363/EØF)

ex ISIC-gruppe 612 Detailhandelen

Undtagne erhverv:

- 012 Udlejning af landbrugsmaskiner
- 640 Handel med og udlejning af fast ejendom
- 713 Udlejning af automobiler, køretøjer og heste
- 718 Udlejning af jernbanevogne og -wagoner
- 839 Udlejning af maskiner til handelsforetagender
- 841 Udlejning af biografteaterpladser og udlejning af film
- 842 Udlejning af teaterpladser og udlejning af teaterudstyr
- 843 Udlejning af skibe og både, cykler og automater
- 853 Udlejning af møblerede værelser
- 854 Udlejning af hvidevarer
- 859 Udlejning af klæder

3

Direktiv 68/368/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/367/EØF)

ISIC-nomenklaturen

ex ISIC-klasse 85:

1. Restaurations- og udskænkingsvirksomhed (ISIC-gruppe 852)
2. Hotel-og campingpladsvirksomhed (ISIC-gruppe 853)

4

Direktiv 75/368/EØF (artikel 7)

Alle former for virksomhed i bilaget til direktiv 75/368/EØF bortset fra dem, der er anført i direktivets artikel 5 (liste I, nr. 3, i nærværende bilag)

ISIC-nomenklaturen

- ex 62 Banker og andre pengeinstitutter
- ex 620 Patentbureauer og foretagender til udbetaling af afgifter
- ex 71 Transport
- ex 713 Personbefordring ad landevej (bortset fra befordring med motorkøretøjer)
- ex 719 Drift af rørledninger til fremføring af flydende kulbrinter og andre flydende kemiske stoffer
- ex 82 Tjenesteydelser til offentligheden
- 827 Biblioteker, museer, botaniske og zoologiske haver
- ex 84 Forlystelser, sport m.m.
- 843 Forlystelser og sport, ikke andetsteds anført
- sportsvirksomhed (sportspladser, arrangering af sportsstævner osv.), undtagen sportsinstruktører
 - spilletvirksomhed (væddeløbsstalde, spillebaner, væddeløbsbaner osv.)
 - andre forlystelser (cirkus, forlystelsesparker og anden underholdning)
- ex 85 Personlige tjenesteydelser
- ex 851 Hushjælp
- ex 855 Skønhedspleje og manicurevirksomhed, bortset fra pedicurevirksomhed, fagskoler for skønhedspleje og frisører
- ex 859 Personlige tjenesteydelser ikke andetsteds anført, bortset fra idrætsmassage og paramedicinsk massage samt bjergførervirksomhed, omgrupperet som følger:
- desinfektion og bekæmpelse af skadedyr
 - udlejning af klæder og opbevaring
 - ægteskabsbureauer og tilsvarende virksomhed
 - virksomhed, der har karakter af sandsiger- og spådomsvirksomhed
 - tjenesteydelser inden for hygiejne og dertil knyttet virksomhed
 - begravelsesvæsen og vedligeholdelse af kirkegårde
 - rejseledere og turisttolke

5

Direktiv 75/369/EØF (artikel 5)

Følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted:

- a) køb og salg af varer
- ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)
 - fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser
- b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted.

6

Direktiv 70/523/EØF

Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul og formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ISIC-nomenklaturen ex gruppe 6112)

7

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk.2)

(Former for virksomhed, der er nævnt i artikel 2, punkt A, litra c) eller e), punkt B, litra b), punkt C eller D)

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at udleje jernbanevogne til personbefordring eller godstransport
- at optræde som mellemlid ved køb, salg eller leje af fartøjer
- at udarbejde, forhandle og afslutte kontrakter vedrørende befordring af emigranter
- for deponentens regning at modtage alle former for genstande og varer, uanset om disse er underlagt toldbehandling, til opbevaring i toldoplag, pakhuse, møbelopbevaringsmagasiner, kølehuse, siloer osv.
- til deponenten at udstede et dokument vedrørende den genstand eller vare, som er modtaget til opbevaring
- at stille folde, foder og salgssteder til rådighed for kvæg under midlertidig opstaldning, enten før salget eller i transit til eller fra et marked
- at udføre kontrol eller teknisk besigtigelse af motorkøretøjer
- at måle og veje varer.

BILAG V

ANERKENDELSE PÅ GRUNDLAG AF KOORDINERING AF MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE

BILAG V.1: LÆGE

5.1.1. **Kundskaber og færdigheder**

Den medicinske grunduddannelse yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som lægegerningen bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og bedømmelse af oplysningerne
- Fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers opbygning, funktion og adfærd, samt til forbindelserne mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø
- Fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og behandlinger, som giver den pågældende et sammenhængende billede af de mentale og fysiske sygdomme, af lægegerningen set ud fra den profylaktiske, den diagnostiske og den terapeutiske synsvinkel, og af den menneskelige forplantning
- Fyldestgørende klinisk erfaring på sygehuse under passende tilsyn.

5.1.2. Beviser for medicinsk grunduddannelse

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. december 1976
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum	20. december 1976
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σολή Πανεπιστημίου — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'État de docteur en médecine	Universités		20. december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. december 1976
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'État	Certificat de stage	20. december 1976
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. januar 1994
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. januar 1986
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveystuella lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. januar 1994

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976

5.1.3. Beviser for uddannelse som speciallæge

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. december 1976
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. januar 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. januar 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. december 1976
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. januar 1994
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. januar 1986
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. december 1976

5.1.4. Benævnelser for speciallægeuddannelsen

Land	Anæstesiologi Uddannelsens mindstevareghed: 3 år Benævnelse	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindstevareghed: 5 år Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	Chirurgie
Ελλάς	Ανασθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Land	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme Uddannelsens mindstevareghed: 5 år Benævnelse	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp Uddannelsens mindstevareghed: 4 år Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie — verloskunde
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurological surgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

	Intern medicin Uddannelsens mindstevaregthed: 5 år	Oftalmologi eller øjensygdomme Uddannelsens mindstevaregthed: 3 år
Land	Benævnelser	Benævnelser
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmology
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Nederland	Inwendige geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicine	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme Uddannelsens mindstevaregthed: 3 år	Pædiatri eller sygdomme hos børn Uddannelsens mindstevaregthed: 4 år
Land	Benævnelser	Benævnelser
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals- Nasen- Ohrenheilkunde	Kinderheilkunde
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatric y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Nederland	Keel-, neus- en oorheekunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatric
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Medicinske lungesygdomme Uddannelsens mindsteværighed: 4 år	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindsteværighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Ελλάς	Φυματιολογία-Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Portugal	Pneumologia	Urologia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Ortopædisk kirurgi Uddannelsens mindsteværighed: 5 år	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser Uddannelsens mindsteværighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie	Pathologie
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Traumatología y cirugía ortopédica	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurologi eller medicinske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Psykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Onkologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	Diagnostische Radiologie	Strahlentherapie
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiotherapy
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Plastikkirurgi Uddannelsens mindsteværighed: 5 år Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/ Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde
Danmark	Plastikkirurgi
Deutschland	Plastische Chirurgie
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική
España	Cirurgía plástica y reparadora
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Ireland	Plastic surgery
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva
Luxembourg	Chirurgie plastique
Nederland	Plastische chirurgie
Österreich	Plastische Chirurgie
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi
Sverige	Plastikkirurgi
United Kingdom	Plastic surgery

5.1.5. Beviser for uddannelse som alment praktiserende læge

Land	Uddannelsesbevis	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. december 1994
Danmark	Speciallæge — I almen medicin	Speciallæge I almen medicin	31. december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	— Praktischer Arzt — Ärztin	31. december 1994
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. december 1994
España	Titulo de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. december 1994
France	Diplôme d'État de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. december 1994
Luxembourg	Il n'existe pas de titre, parce qu'il n'y a pas de formation au Luxembourg	Médecin généraliste	31. december 1994
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. december 1994
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare I primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. december 1994

BILAG V.2: SYGEPLEJERSKER MED ANSVAR FOR DEN ALMENE SUNDHEDS- OG SYGEPLEJE

5.2.1. **Kundskaber og færdigheder**

Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som danner baggrund for den almene sundheds- og sygepleje, herunder tilstrækkeligt kendskab til organismen, de fysiologiske funktioner og såvel raske som syge menneskers adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø
- Tilstrækkeligt kendskab til sygeplejens egenart, dens erhvervsetiske grundlag og de almene principper for sundheds- og sygepleje
- Fyldestgørende klinisk erfaring; denne skal af hensyn til dens uddannelsesmæssige værdi erhverves under tilsyn af kvalificeret sygeplejerskepersonale og under forhold, som med hensyn til det kvalificerede personales størrelse og udstyret opfylder kravene til god pleje af patienterne
- Forudsætninger for at deltage i uddannelsen af personale inden for sundhedsvæsenet samt erfaring i samarbejde med dette personale
- Erfaring i samarbejde med andre faggrupper inden for sundhedssektoren.

5.2.2. **Uddannelsesprogram for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje**

Uddannelsesprogrammet for opnåelse af bevis for uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter følgende to områder og mindst de deri anførte fag.

A. *Teoretisk undervisning*

a) Sygepleje:	b) Basisfag:	c) Sociale fag:
— Faglig orientering og erhvervsetik	— Anatomi og fysiologi	— Sociologi
— Almene principper for sundheds- og sygepleje	— Patologi	— Psykologi
— Principper for sundheds- og sygepleje inden for:	— Bakteriologi, virologi og parasitologi	— Administrationsprincipper
— almen medicin og medicinske specialer	— Biofysik, biokemi og radiologi	— Undervisningsprincipper
— almen kirurgi og kirurgiske specialer	— Diætetik	— Sociallovgivning og sundhedslovgivning
— barnepleje og pædiatri	— Hygiejne:	— Erhvervets juridiske aspekter
— barselshygiejne og pleje af moder og barn	— profylakse	
— mental hygiejne og psykiatri	— sundhedslære	
— geriatrisk pleje og geriatri	— Farmakologi	

B. *Klinisk undervisning*

- Sundheds- og sygepleje inden for:
 - almen medicin og medicinske specialer
 - almen kirurgi og kirurgiske specialer
 - barnepleje og pædiatri

- barselshygiejne og pleje af moder og barn
- mentalhygiejne og psykiatri
- geriatrisk pleje og geriatri
- hjemmepleje

Undervisningen i ét eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

Den teoretiske undervisning skal være afpasset efter og samordnet med den kliniske undervisning, således at de kandidater og færdigheder, der er omhandlet i dette bilag, kan erhverves på fyldestgørende måde.

5.2.3. Beviser for uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflege-Assistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuss der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	29. juni 1979
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	<ul style="list-style-type: none"> — Krankenschwester — Krankenpfleger 	29. juni 1979
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος, υοσοκόμος, υοσηλευτής ή υοσηλεύτρια	1. januar 1981
España	Titulo de Diplomado universitario en Enfermería	<ul style="list-style-type: none"> — Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad 	Enfermero/a diplomado/a	1. januar 1986
France	<ul style="list-style-type: none"> — Diplôme d'État d'infirmier(ère) — Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999 	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. juni 1979

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. juni 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. juni 1979
Luxembourg	— Diplôme d'État d'infirmier — Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. juni 1979
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. juni 1979
Österreich	1. Diplom als »Diplomierter Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger« 2. Diplom als »Diplomierter Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger«	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierter Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. januar 1994
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. januar 1986
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulu-tutkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskole-examen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsöförhållningsanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1. januar 1994
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. juni 1979

BILAG V.3: TANDLÆGE

5.3.1. **Kundskaber og færdigheder**

Tandlægeuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som tandlægevirksomhed bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og analyse af data
- Fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers opbygning, funktion og adfærd samt til den måde, hvorpå menneskets sundhedstilstand påvirkes af dets fysiske og sociale miljø, i det omfang disse forhold står i forbindelse med virksomhed som tandlæge
- Fyldestgørende kendskab til opbygning og funktion af tænder, mund, kæber og det omgivende væv, såvel i rask som syg tilstand, samt til disse forholds forbindelse med den almene sundhedstilstand og patientens fysiske og sociale velbefindende
- Fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og metoder, som giver tandlægen et sammenhængende billede af misdannelser, beskadigelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv, samt til tandlægegerningen set ud fra et forebyggende, diagnostisk og terapeutisk synspunkt
- Fyldestgørende klinisk erfaring under passende tilsyn

Tandlægeuddannelsen skal sætte den pågældende i stand til at udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv.

5.3.2. **Uddannelsesprogram for tandlæger**

Det uddannelsesprogram, som skal føre frem til et bevis for uddannelse som tandlæge, omfatter som et minimum nedennævnte fag. Undervisningen i ét eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag

A. Basisfag	B. Medikobiologiske og alment lægevidenskabelige fag	C. Fag med direkte relation til tandlægevirksomhed
— Kemi	— Anatomi	— Proteselære
— Fysik	— Embryologi	— Tandlægematerialer
— Biologi	— Histologi, herunder cytologi	— Konserverende tandbehandling
	— Fysiologi	— Forebyggende tandpleje
	— Biokemi (eller fysiologisk kemi)	— Anæstesi og smertestillende midler inden for tandbehandling
	— Patologisk anatomi	— Specialkirurgi
	— Almen patologi	— Specialpatologi
	— Farmakologi	— Klinisk odonto-stomatologi
	— Mikrobiologi	— Pæodonti
	— Hygiejne	— Ortodonti
	— Præventiv medicin og epidemiologi	— Parodontologi
	— Radiologi	— Odontologisk radiologi
	— Fysiurgi	— Bidfunktionslære
	— Almen kirurgi	— Faglig organisation, etik og lovgivning
	— Intern medicin, herunder pæiatri	— Sociale aspekter ved praktisk odontologi
	— Oto-rhino-laryngologi	
	— Dermato-venerologi	
	— Almen psykologi, psykopatologi og neuropatologi	
	— Anæstesiologi	

5.3.3. **Beviser for uddannelse som tandlæge**

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tand- heelkunde/Licencié en science dentaire	28. januar 1980
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidat- eksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sund- hedsvidenskabeligt universi- tetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedssty- relsen	Tandlæge	28. januar 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. januar 1980
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίαρος ή χειρούργος οδοντίαρος	1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odonto- logía	1. januar 1986
France	Diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. januar 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitio- ner — Dental surgeon	28. januar 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odonto- iatria e protesi dentaria	Odontoiatra	28. januar 1980
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'État		Médecin-dentiste	28. januar 1980
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. januar 1980
Österreich	Bescheid über die Verlei- hung des akademischen Grades »Doktor der Zahnheilkunde«	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. januar 1994
Portugal	Carta de curso de licencia- tura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. januar 1986
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen- siaatin tutkinto/Odonto- logie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveystuhoollon oikeu- sturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväk- symisestä/Beslut av Rätt- skyddscentralen för hälso- vården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tand- läkare	1. januar 1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbild- ningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. januar 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitio- ner — Dental surgeon	28. januar 1980

BILAG V.4: DYRLÆGE

5.4.1. **Kundskaber og færdigheder**

Dyrlægeuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som dyrlægers virksomhed bygger på
- Fyldestgørende kendskab til raske dyrs anatomi og funktioner, til deres opdræt og forplantning, til deres hygiejne i almindelighed samt til deres føde, herunder fremstillings- og opbevaringsmetoder for foder, der opfylder deres behov
- Fyldestgørende kendskab til dyrs adfærd og beskyttelse
- Fyldestgørende kendskab til årsager, art, forløb, virkninger, diagnoser og behandling af dyresygdomme, hvadenten de betragtes individuelt eller kollektivt, herunder særligt kendskab til sygdomme, der kan overføres til mennesker
- Fyldestgørende kendskab til forebyggende medicin
- Fyldestgørende kendskab til hygiejne og fremgangsmåder i forbindelse med frembringelse og fremstilling af samt handel med levnedsmidler af animalsk oprindelse bestemt til menneskeføde
- Fyldestgørende kendskab til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for de ovenfor opregnede områder
- Fyldestgørende klinisk og praktisk erfaring under passende tilsyn

5.4.2. **Uddannelsesprogram**

Uddannelsesprogrammet, som skal føre frem til bevis for uddannelse som dyrlæge, omfatter som et minimum nedenstående fag.

Undervisningen i et eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

A. *Basisfag*

- Fysik
- Kemi
- Zoologi
- Botanik
- Matematikkens anvendelse i biologien

B. *Særlige fag*

a) Grundlæggende videnskaber	b) Kliniske videnskaber	c) Animalsk produktion
— Anatomi (herunder histologi og embryologi)	— Obestetrik	— Animalsk produktion
— Fysiologi	— Patologi (herunder patologisk anatomi)	— Fodring
— Biokemi	— Parasitologi	— Agronomi
— Genetik	— Klinisk medicin og klinisk kirurgi (herunder anæstesiologi)	— Landbrugsøkonomi
— Farmakologi	— Klinisk undervisning omfattende husdyr, fjerkræ og andre dyrearter	— Husdyrs opdræt og sundhed
— Farmaci	— Præventiv medicin	— Veterinær hygiejne
— Toksikologi	— Radiologi	— Etologi og dyrebeskyttelse
— Mikrobiologi	— Forplantning og forplantningsforstyrrelser	d) Levnedsmiddelhygiejne
— Immunologi	— Sundhedsvæsen	— Inspektion af og kontrol med levnedsmidler af animalsk oprindelse
— Epidemilogi	— Veterinær retsmedicin og veterinærlovgivning	— Levnedsmiddelhygiejne og -teknologi
— Deontologi	— Terapeutik	— Praktisk arbejde (herunder på slagterier og andre steder, hvor levnedsmidler behandles)
	— Propædeutik	

Den praktiske uddannelse kan erhverves ved praktiktjeneste, for så vidt denne sker på heltidsbasis, under den kompetente myndigheds eller det kompetente organs direkte kontrol og ikke overstiger seks måneder inden for uddannelsens samlede studietid på fem år.

Fordelingen af den teoretiske og praktiske undervisning på de forskellige faggrupper bør afvejes og samordnes, således at viden og erfaring kan erhverves på passende måde for at gøre det muligt for dyrlægen at udføre alle sine opgaver.

5.4.3. Beviser for uddannelse som dyrlæge

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. december 1980
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. december 1980
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. januar 1981
España	Titulo de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'État de docteur vétérinaire			21. december 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. januar 1985
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État		21. december 1980
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21. december 1980

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. januar 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. januar 1986
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicin licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. januar 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. januar 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. december 1980

BILAG V.5: JORDEMODER

5.5.1. **Kundskaber og færdigheder (uddannelsesvej I og II)**

Jordemoderuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som jordemodervirksomheden bygger på, især obstetrik og gynækologi
- Fyldestgørende kendskab til jordemødrenes pligter samt den for faget gældende lovgivning
- Indgående kendskab til de biologiske funktioner, obstetrisk og neonatal anatomi og fysiologi, tillige med kendskab til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand, dets fysiske og sociale miljø og dets adfærd
- Fyldestgørende klinisk erfaring, erhvervet på godkendte institutioner under vejledning og instruktion af personale, der er kvalificeret inden for det obstetriske og jordemoderfaglige område
- Nødvendig indsigt i uddannelse af personalet inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med dette personale.

5.5.2. **Uddannelsesprogram for jordmødre (uddannelsesvej I og II)**

Uddannelsesprogrammet med henblik på opnåelse af bevis for uddannelse som jordemoder omfatter følgende to områder:

A. Teoretisk og teknisk undervisning

a) Basisfag

- Grundlæggende kendskab til anatomi og fysiologi
- Grundlæggende kendskab til patologi
- Grundlæggende kendskab til bakteriologi, virologi og parasitologi
- Grundlæggende kendskab til biofysik, biokemi og radiologi
- Pædiatri, især med hensyn til nyfødte
- Hygiejne, sundhedslære, sygdomsforebyggelse, tidlig diagnosticering af sygdomme
- Ernæringslære og diætetik, især med hensyn til kvindens, den nyfødtes og spædbarnets ernæring
- Grundlæggende kendskab til sociologi og problemer i forbindelse med socialmedicin
- Grundlæggende kendskab til farmakologi
- Psykologi
- Pædagogik
- Sundheds- og sociallovgivning og sundhedsvæsenets opbygning
- Jordemødrenes pligter og faglig lovgivning
- Seksualundervisning og familieplanlægning
- Moderens og barnets retsbeskyttelse

b) Særlige fag for virksomheden som jordemoder

- Anatomi og fysiologi
- Embryologi og fostrets udvikling
- Svangerskab, fødsel og barselperiode
- Gynækologisk og obstetriske patologi
- Forberedelse til fødslen og forælderrollen, herunder de psykologiske aspekter
- Fødselsforberedelse (herunder kendskab til og anvendelse af teknisk apparatur i obstetrikken)
- Analgesi, anæstesi og genoplivning
- Den nyfødtes fysiologi og patologi
- Den nyfødtes pleje og pasning
- Psykologiske og sociale faktorer

B. Praktisk og klinisk undervisning

Denne undervisning gives under hensigtsmæssigt tilsyn:

- Konsultation for gravide kvinder omfattende mindst 100 prænatale undersøgelser
- Observation og pleje af mindst 40 fødende
- Elevens foreståelse af mindst 40 fødsler; såfremt dette antal ikke kan nås på grund af mangel på fødende, kan det nedsættes til mindst 30 fødsler under forudsætning af, at eleven desuden aktivt deltager i 20 fødsler
- Aktiv deltagelse i fødsler i underkroppspræsentation. Er dette ikke muligt på grund af et manglende antal fødsler i underkroppspræsentation, bør undervisningen ske ved simulering
- Anlæggelse af episiotomi og indførelse i efterfølgende sutur. Indførelsen skal omfatte en teoretisk undervisning og kliniske øvelser. Anvendelsen af sutur i praksis omfatter sutur af episiotomi og af mindre rifter i bækkenbunden. Hvis det er absolut nødvendigt, kan der anvendes simulering
- Observation og pleje af 40 risikopatienter før, under og efter fødslen
- Observation og pleje, herunder undersøgelse, af mindst 100 barselskvinder og normale nyfødte
- Observation og pleje af nyfødte, der kræver særlig pleje, herunder for tidligt og for sent fødte børn samt nyfødte med unormalt lav fødselsvægt og syge nyfødte
- Pleje af patologiske tilfælde inden for gynækologi og obstetrik
- Indførelse i pleje inden for medicin og kirurgi. Indførelsen skal omfatte en teoretisk undervisning og kliniske øvelser.

Den teoretiske og tekniske undervisning (uddannelsesprogrammets del A) skal være afpasset efter og samordnet med den kliniske undervisning (programmets del B), således at de i dette bilag omhandlede kundskaber og erfaringer kan erhverves på fyldestgørende måde.

Den kliniske jordemoderundervisning (uddannelsesprogrammets del B) skal foregå i form af praktikanttjeneste under tilsyn af sygehusafdelinger eller i andre behandlingsinstitutioner inden for sundhedsområdet, som er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer. Under denne uddannelse skal jordemoderleverne deltage i de pågældende afdelingers arbejde i det omfang, det er et led i uddannelsen. Jordemoderleverne skal indføres i det ansvar, som er forbundet med virksomhed som jordemoder.

5.5.3. Jordemodervirksomhed som omhandlet i artikel 38, stk. 2

- Give fyldestgørende oplysninger og rådgive om familieplanlægning
- Konstatere svangerskab og overvåge det normale svangerskab, foretage undersøgelser, der er nødvendige for at føre tilsyn med det normale svangerskabs udvikling
- Ordinere eller tilråde de undersøgelser, der er nødvendige for tidligst muligt at diagnosticere risikosvangerskaber
- Opstille et program for de fremtidige forældres forberedelse til deres rolle, sørge for en fuldstændig forberedelse til fødslen og rådgive dem om hygiejne og ernæring
- Observere, pleje og bistå kvinden under fødslen og overvåge fostrets tilstand i livmoderen ved hjælp af egnede kliniske og tekniske midler
- Forestå spontant forløbende fødsler, herunder efter behov anlægge episiotomi, og i nødsfald foretage forløsning ved underkroppræsentation
- Erkende tegn hos moder eller barn, som tyder på unormale forhold, der nødvendiggør en læges indgriben, og bistå denne i tilfælde af indgriben; træffe de fornødne nødforanstaltninger, når lægen ikke er til stede, især manuel placentløsning, eventuelt fulgt af en manuel undersøgelse af livmoderen
- Undersøge og pleje den nyfødte; tage alle nødvendige initiativer og i givet fald foretage øjeblikkelig genoplivning
- Pleje og overvåge moderen i den postnatale periode og give hende alle fornødne råd om spædbørnspleje med henblik på at gøre det muligt for hende at sikre den bedst mulige udvikling af det nyfødte barn
- Udføre lægeordineret behandling
- Udarbejde de fornødne skriftlige rapporter

5.5.4. Beviser for uddannelse som jordemoder

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinsti- tuten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury com- pétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. januar 1983
Danmark	Bevis for bestået jordemoder- eksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. januar 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. januar 1983

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαιίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 	<ul style="list-style-type: none"> — Μαλα — Μαιευτής 	23. januar 1983
España	<ul style="list-style-type: none"> — Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica-ginecológica 	Ministerio de Educación y Cultura	<ul style="list-style-type: none"> — Matrona — Asistente obstétrico 	1. januar 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'État	Sage-femme	23. januar 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. januar 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. januar 1983
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. januar 1983
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23. januar 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	<ul style="list-style-type: none"> — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt 	Hebamme	1. januar 1994
Portugal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde 	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. januar 1986
Suomi/ Finland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Terveystieteidenkoulutuslaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor 	Kätilö/Barnmorska	1. januar 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. januar 1983

BILAG V.6: FARMACEUT

5.6.1. Kundskaber og færdigheder

Farmaceutuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Et fyldestgørende kendskab til lægemidler og de til fremstilling af lægemidler anvendte stoffer
- Et fyldestgørende kendskab til farmaceutisk teknologi samt til fysisk, kemisk, biologisk og mikrobiologisk kontrol med lægemidler
- Et fyldestgørende kendskab til lægemidlers nedbrydning og virkninger, til giftstoffers virkemåde samt til anvendelsen af lægemidler
- Et fyldestgørende kendskab, der gør det muligt at vurdere de videnskabelige data vedrørende lægemidler, for på dette grundlag at kunne give relevante oplysninger
- Et fyldestgørende kendskab til lovbestemte og andre betingelser for udøvelse af farmaceutisk virksomhed.

5.6.2. Uddannelsesprogram for farmaceuter

- Plante- og dyrebiologi
- Fysik
- Almen og uorganisk kemi
- Organisk kemi
- Analytisk kemi
- Farmaceutisk kemi, herunder lægemiddelanalyse
- Almindelig og anvendt biokemi (medicinsk)
- Anatomi og fysiologi; medicinsk terminologi
- Mikrobiologi
- Farmakologi og farmakoterapi
- Farmaceutisk teknologi
- Toksikologi
- Farmakognosi
- Lovgivning og i givet fald erhvervsetik

I fordelingen mellem teoretisk og praktisk uddannelse skal der for hvert fag i mindsteundervisningsprogrammet lægges tilstrækkeligt vægt på teorien til, at uddannelsens akademiske præg bevares.

5.6.3. Farmaceutvirksomhed som omhandlet i artikel 41, stk. 2

- galenisk udvikling af lægemidler
- fremstilling af og kontrol med lægemidler
- kontrol af lægemidler i et hertil indrettet laboratorium
- oplagring, opbevaring og distribution af lægemidler i engrosledet
- tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på offentligt tilgængelige apoteker
- tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på hospitaler
- information om lægemidler og rådgivning vedrørende disse

5.6.4. Beviser for uddannelse som farmaceut

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apoteker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	1. oktober 1987
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole	1. oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	1. oktober 1987
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	1. oktober 1987
España	Título de licenciado en farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	1. oktober 1987
France	— Diplôme d'État de pharmacien — Diplôme d'État de docteur en pharmacie	Universités	1. oktober 1987
Irland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	1. november 1993
Luxembourg	Diplôme d'État de pharmacien	Jury d'examen d'État + visa du ministre de l'éducation nationale	1. oktober 1987
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Pharmacie	1. oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	1. oktober 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades	1. oktober 1987
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto	1. oktober 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet	1. oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. oktober 1987

BILAG V.7: ARKITEKT

5.7.1. **Kundskaber og færdigheder**

Arkitektuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

1. Færdighed i at udforme arkitektoniske projekter, hvorved der tages hensyn til både æstetiske og tekniske krav
2. Passende kendskab til arkitektens historie og teori og til dertil knyttede kunstarter, teknologi og humaniora
3. Kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk formgivning
4. Passende kendskab til byplanlægning, planlægning og den teknik, der anvendes i planlægningsprocessen
5. Forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og af behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold
6. Forståelse af arkitekturhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til samfundsforhold
7. Forståelse af fremgangsmåden ved analyse og tilrettelæggelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave
8. Forståelse af strukturelle, bygnings- og ingeniørmæssige problemer i forbindelse med bygningskonstruktion
9. Passende viden om fysiske problemer og teknologi samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe behagelige forhold indendørs og beskyttelse mod de ydre klimatiske forhold
10. Sådanne tekniske færdigheder, at den pågældende bliver i stand til at udforme bygninger, der imødekommer de krav, brugerne heraf stiller, samtidig med at nødvendige begrænsninger af budgethensyn eller på grund af bygge-lovgivningen respekteres
11. Passende kendskab til de industrier, organisationer, forskrifter og fremgangsmåder, der er forbundet med projekters virkeliggørelse i form af bygninger og med at indpasse planer i planlægningen.

5.7.2. **Beviser for uddannelse som arkitekt, som anerkendes i henhold til artikel 20, stk. 1**

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil-architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. »Faculté Polytechnique« van Mons 1. Écoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. École provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Écoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektkskole i København — Arkitektkskolen i Århus		1988/1989

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	<ul style="list-style-type: none"> — Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technischen Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technischen Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen <p>(¹) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 43 Absatz 1 anzuerkennen.</p>		1988/1989
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; — Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona. 		1988/1989

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leer- gangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 42	1988/1989
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architectura, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität, Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	Carta de curso de Licenciatura em Arquitectura	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto 		1988/1989

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 42 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 42 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>	1988/1989

BILAG VI

ERHVERVEDE RETTIGHEDER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ ERHVERV, SOM ER OMFATTET AF ANERKENDELSE PÅ GRUNDLAG AF KOORDINERING AF MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE

6.1. Speciallægers erhvervede rettigheder

Klinisk biologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Biologie clinique/Klinische biologie
España	Análisis clínicos
France	Biologie médicale
Italia	Patologia clinica
Luxembourg	Biologie clinique
Österreich	Medizinische Biologie
Portugal	Patologia clinica

Klinisk mikrobiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk mikrobiologi
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Ελλάς	— Ιατρική Βιοπαθολογία — Μικροβιολογία
España	Microbiología y parasitología
Ireland	Microbiology
Italia	Microbiologia e virologia
Luxembourg	Microbiologie
Nederland	Medische microbiologie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi
Sverige	Klinisk bakteriologi
United Kingdom	Medical microbiology and virology

Klinisk blodtypeserologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark (*)	Klinisk blodtypeserologi
France	Hématologie
Luxembourg	Hématologie biologique
Portugal	Hematologia clinica

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato, og som har afsluttet den inden udgangen af 1988.

Klinisk biokemi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk biokemi
España	Bioquímica clínica
Ireland	Chemical pathology
Italia	Biochimica clinica
Luxembourg	Chimie biologique
Nederland	Klinische chemie
Österreich	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Suomi/Finland	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk kemi
United Kingdom	Chemical pathology

Klinisk immunologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk immunologi
España	Immunología
Ireland	Clinical immunology
Österreich	Immunologie
Sverige	Klinisk immunologi
United Kingdom	Immunology

Børnekirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	
Land	Benævnelse
Deutschland	Kinderchirurgie
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών
España	Cirugía pediátrica
France	Chirurgie infantile
Ireland	Paediatric surgery
Italia	Chirurgia pediatrica
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique
Österreich	Kinderchirurgie
Portugal	Cirurgia pediátrica
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi
United Kingdom	Paediatric surgery

Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland	Herzchirurgie
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía torácica
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Thoracic surgery
Italia	Chirurgia toracica
Luxembourg	Chirurgie thoracique
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie
Portugal	Cirurgia cardiotorácica
Suomi/Finland	Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983

Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική
España	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie vasculaire
Italia	Chirurgia vascolare
Luxembourg	Chirurgie vasculaire
Portugal	Cirurgia vascular
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983.

Kardiologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Cardiologie/Kardilogie
Danmark	Kardiologi
Ελλάς	Καρδιολογία
España	Cardiología
France	Pathologie cardio-vasculaire
Ireland	Cardiology
Italia	Cardiologia
Luxembourg	Cardiologie et angiologie
Nederland	Cardiologie
Portugal	Cardiologia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi
Sverige	Kardiologi
United Kingdom	Cardiology

Reumatologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/Reumatologie
Danmark	Reumatologi
Ελλάς	Ρευματολογία
España	Reumatología
France	Rhumathologie
Ireland	Rheumatology
Italia	Reumatologia
Luxembourg	Rhumathologie
Nederland	Reumatologie
Portugal	Reumatologia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi
Sverige	Reumatologi
United Kingdom	Rheumatology

Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Ελλάς	Γαστρεντερολογία
España	Aparato digestivo
France	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Gastro-enterology
Italia	Gastroenterologia
Luxembourg	Gastro-enterologie
Nederland	Gastro-enterologie
Portugal	Gastrenterologia
Suomi/Finland	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Gastro-enterology

Hæmatologi eller blodsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme
Ελλάς	Αιματολογία
España	Hematología y hemoterapia
Ireland	Haematology
Italia	Ematologia
Luxembourg	Hématologie
Portugal	Imuno-hemoterapia
Suomi/Finland	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Hematologi

Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme
Ελλάς	Ενδοκρινολογία
España	Endocrinología y nutrición
France	Endocrinologie, maladies métaboliques
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Portugal	Endocrinologia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi
Sverige	Endokrina sjukdomar
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus

Stomatologi eller mundhulens sygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
España	Estomatología
France	Stomatologie
Italia	Odontostomatologia
Luxembourg	Stomatologie
Portugal	Estomatologia

Fysiurgi og rehabilitering
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine physique et réadaptation/ Fysische geneeskunde en revalidatie
Danmark (*)	Fysiurgi og rehabilitering
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Rehabilitación
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Italia	Medicina fisica e riabilitazione
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Nederland	Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Physikalische Medizin
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Suomi/Finland	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Rehabiliteringsmedicin

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato, og som har afsluttet den inden udgangen af 1988

Neuropsykiatri
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Neuropsychiatrie
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική
France (**)	Neuropsychiatrie
Italia	Neuropsichiatria
Luxembourg (***)	Neuropsychiatrie
Nederland (****)	Zenuw — en zielsziekten
Österreich	Neurologie und Psychiatrie

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. august 1987, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato.

(**) 31. december 1971.

(***) Der udstedes ikke længere uddannelsesbeviser for uddannelser, der er påbegyndt efter den 5. marts 1982.

(****) 9. juli 1984.

Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Ελλάς	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España	Dermatología médico-quirúrgica y venerología
France	Dermatologie et vénéréologie
Italia	Dermatologia e venerologia
Luxembourg	Dermato-vénérologie
Nederland	Dermatologie en venerologie
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Portugal	Dermatovenereologia
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige	Hud- och könssjukdomar

Venerologi eller kønssygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Ireland	Venereology
United Kingdom	Genito-urinary medicine

Dermatologi eller hudsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Ireland	Dermatology
United Kingdom	Dermatology

Radiologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Deutschland	Radiologie
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία
España	Electroradiología
France (*)	Electro-radiologie
Italia	Radiologia
Luxembourg (**)	Électroradiologie
Nederland (***)	Radiologie
Österreich	Radiologie
Portugal	Radiologia

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 3. december 1971.

(**) Der udstedes ikke længere uddannelsesbeviser for uddannelser, der er påbegyndt efter den 5. marts 1982.

(***) 8. juli 1984.

Tropemedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark (*)	Tropemedicin
Ireland	Tropical medicine
Italia	Medicina tropicale
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Portugal	Medicina tropical
United Kingdom	Tropical medicine

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1987, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato, og som har afsluttet den inden udgangen af 1988.

Geriatrici eller alderdommens sygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme
España	Geriatría
Ireland	Geriatrics
Italia	Geriatría
Nederland	Klinische geriatrie
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatrici
Sverige	Geriatrik
United Kingdom	Geriatrics

Børne- og ungdomspsykiatri
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική
France	Pédo-psychiatrie
Ireland	Child and adolescent psychiatry
Italia	Neuropsichiatria infantile
Luxembourg	Psychiatrie infantile
Portugal	Pedopsiquiatria
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry

Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Ελλάς	Νεφρολογία
España	Nefrología
France	Néphrologie
Ireland	Nephrology
Italia	Nefrologia
Luxembourg	Néphrologie
Portugal	Nefrologia
Suomi/Finland	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Renal medicine

Infektionsmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Infektionsmedicin
Ireland	Communicable diseases
Italia	Malattie infettive
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar
Sverige	Infektionssjukdomar
United Kingdom	Infectious diseases

Klinisk farmakologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk farmakologi
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie
España	Farmacología clínica
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/ Klinisk farmakologi och läkemedels- behandling
Sverige	Klinisk farmakologi
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics

Samfundsmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Samfundsmedicin
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική
España	Medicina preventiva y salud pública
France	Santé publique et médecine sociale
Ireland	Community medicine
Italia	Igiene e medicina sociale
Luxembourg	Santé publique
Nederland	Maatschappij en gezondheid
Österreich	Sozialmedizin
Suomi/Finland	Terveystieteiden tutkimus/Hälsöförskning
Sverige	Socialmedicin
United Kingdom	Public health medicine

Arbejdsmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine du travail/Arbejdsgenese- kunde
Danmark	Arbejdsmedicin
Deutschland	Arbeitsmedizin
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας
France	Médecine du travail
Ireland	Occupational medicine
Italia	Medicina del lavoro
Luxembourg	Médecine du travail
Nederland	— Arbeid en gezondheid, bedrijfsge- neeskunde — Arbeid en gezondheid, verzeker- ingsgeneeskunde
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin
Portugal	Medicina do trabalho
Suomi/Finland	Työterveyshuolto/Företagshälsöförskning
Sverige	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Occupational medicine

Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme
Ελλάς	Αλλεργιολογία
España	Alergología
Italia	Allergologia ed immunologia clinica
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde
Portugal	Imuno-alergologia
Sverige	Allergisjukdomar

Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine nucléaire/Nucleaire geneskunde
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland	Nuklearmedizin
Ελλάδα	Πυρηνική Ιατρική
España	Medicina nuclear
France	Médecine nucléaire
Italia	Medicina nucleare
Luxembourg	Médecine nucléaire
Nederland	Nucleaire geneskunde
Österreich	Nuklearmedizin
Portugal	Medicina nuclear
Suomi/Finland	Kliininen Fysiologia ja isotooppiäätietiede/Klinisk Fysiologi och nukleärmedicin
United Kingdom	Nuclear medicine

Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
España	Cirugía del aparato digestivo
France	Chirurgie viscérale et digestive
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983

Katastrofemedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Ireland	Accident and emergency medicine
United Kingdom	Accident and emergency medicine

Klinisk neurofysiologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk neurofysiologi
España	Neurofisiología clínica
Ireland	Neurophysiology
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi
Sverige	Klinisk neurofysiologi
United Kingdom	Clinical neurophysiology

Tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og tandlæge) (1)
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillo-facial kirurgi
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Den uddannelse, der fører til udstedelse af et bevis for uddannelsen som speciallæge i tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og tandlæge) forudsætter, at den pågældende har gennemført og fået godkendt den medicinske grunduddannelse (artikel 19) og at den pågældende desuden har gennemført og fået godkendt tandlægeuddannelsen (artikel 29).

Kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge)
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie

6.2. Specialtandlægers erhvervede rettigheder

Ortodonti

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landes Zahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. januar 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkäriin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

Mundkirurgi

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkäriin tutkinto, suu- ja leukakirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

6.3. Beviser for uddannelse som arkitekt med erhvervede rettigheder i henhold til artikel 45, stk. 1

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
België/ Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af de statslige arkitektthøjskoler eller af institutterne for arkitektur (architecte — architect) — Eksamensbeviser udstedt af arkitektthøjskolen i Hasselt (architect) — Eksamensbeviser udstedt af de kongelige kunstakademier (architecte — architect) — Eksamensbeviser udstedt af Saint-Luc-skolerne (architecte — architect) — Universitetseksamensbeviser for civilingeniører ledsaget af et praktikcertifikat, som er udstedt af arkitekt-sammenslutningen, og som giver ret til at benytte titlen arkitekt (architecte — architect) — Eksamensbeviser for arkitekter udstedt af det centrale eller statslige bedømmelsesudvalg for arkitekter (architecte — architect) — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) og bygningsingeniører udstedt af universiteternes fakulteter for anvendte videnskaber og af Faculté Polytechnique de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987/1988
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af statens arkitektskoler i København og Århus (arkitekt) — Registreringsbevis udstedt af arkitektnævnet i henhold til lov nr. 202 af 28. maj 1975 (registreret arkitekt) — Eksamensbeviser udstedt af de byggetekniske højskoler (bygningskonstruktør) ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af kunstakademierne (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — Eksamensbeviser udstedt af Technische Hochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af tekniske universiteter, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af universiteterne, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser) — Eksamensbeviser udstedt af Fachhochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), ledsaget — når studietiden er på under fire år, men på mindst tre år — af en attest, der godtgør, at vedkommende har fire års erhvervs erfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, og som er udstedt af den faglige organisation i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1. (Ingenieur grad. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser) — Certifikater (Prüfungszeugnisse) udstedt før 1. januar 1973 af arkitektafdelingerne på Ingenieurschulen og Werkkunstschulen, ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år 	1987/1988
Ελλάδα	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at den pågældende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Thrakis, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Patron, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet 	1987/1988

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
España	Den officielle arkitektgrad (título oficial de arquitecto) udstedt af ministeriet for undervisning og videnskab eller af universiteterne	1987/1988
France	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt indtil 1959 af undervisningsministeriet og efter dette tidspunkt af kulturministeriet (architecte DPLG) — Eksamensbeviser udstedt af den særlige arkitektskole (architecte DESA) — Eksamensbeviser udstedt efter 1955 af Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg (tidligere »école nationale d'ingénieurs de Strasbourg«), arkitektafdelingen (architecte ENSAIS) 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — Graden »Bachelor of Architecture«, som af »National University of Ireland« (B. Arch. (NUI.)) tildeles dem, der har opnået et diplom i arkitektur fra »University College« i Dublin — Det arkitekt diplom på universitetsniveau, der tildeles af »College of Technology«, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — Certifikatet som associeret medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (ARIAI) — Certifikatet som medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (MRIA) 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser (»laurea in architettura«) udstedt af universiteterne, de polytekniske læresteder og højskolerne for arkitektur i Venedig og Reggio-Calabria, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekt erhvervet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekt erhvervet (dott. Architetto) — Eksamensbeviser på bygningsområdet (»laurea in ingegneria«) udstedt af universiteterne og de polytekniske læresteder, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig erhvervsudøvelse på arkitektområdet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekt erhvervet (dott. Ing. Architetto eller dott. in ingegneria civile) 	1987/1988
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> — Attest for at have bestået den afsluttende arkitekt eksamen, udstedt af arkitektafdelingerne ved de højere tekniske læresteder i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Eksamensbeviser udstedt af statsanerkendte bygningsakademier (architect) — Eksamensbeviser udstedt indtil 1971 af de tidligere arkitekt højskoler (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Eksamensbeviser udstedt indtil 1970 af de tidligere højskoler for bygningsvæsen (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Attest for at have bestået en eksamen, som er tilrettelagt af arkitekturrådet for »Bond van Nederlandse Architecten« (det nederlandske arkitektforbund, BNA) (architect) — Eksamensbevis fra »Stichting Instituut voor Architectuur« (stiftelsen »Arkitektinstituttet«) (I.V.A.), såfremt det er erhvervet efter et af denne stiftelse tilrettelagt kursus, som har strakt sig over mindst fire år (architect), ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år — En attest fra de kompetente myndigheder, der godtgør, at den pågældende inden den 5. august 1985 har bestået eksamen (»Kandidaat in de bouwkunde«) ved den højere tekniske lærested i Delft eller Eindhoven, og at han i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitekt virksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect) — En attest fra de kompetente myndigheder, som kun udstedes til personer, der er fyldt 40 år inden den 5. august 1985, og som godtgør, at den pågældende i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitekt virksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect) — De i syvende og ottende led anførte attester behøver ikke mere at godkendes efter ikrafttrædelsesdatoen for retsfor skrifterne om adgang til og udøvelse af arkitekt virksomhed under titlen arkitekt i Nederlandene, for så vidt disse attester i medfør af nævnte forskrifter ikke giver adgang til denne form for virksomhed under nævnte titel 	1987/1988

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser fra de tekniske universiteter i Wien og Graz og ved universitetet i Innsbruck, bygningsingeniør- og arkitekturfakultetet, studieretning arkitekt (Architektur), bygningsingeniør (Bauingenieurwesen Hochbau) og bygningsøkonomiingeniør (Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen) — Eksamensbeviser fra landbrugsuniversitetet, studieretning »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft« — Eksamensbeviser fra skolen for anvendt kunst i Wien (Studium der Architektur) — Eksamensbeviser fra kunstakademiet i Wien (Studium der Architektur) — Ingeniøreksamensbeviser (Ing.), udstedt af højere, tekniske skoler eller bygningstekniske skoler samt et »Baumeister«-certifikat som bevis for mindst seks års faglig erfaring i Østrig, der udstedes på grundlag af en eksamen — Eksamensbeviser fra skolen for kunstnerisk og industrielt design i Linz (Studium der Architektur) — Kvalifikationsbeviser for civilingeniører eller rådgivende ingeniører inden for byggeri (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), i henhold til lov om civilteknikere (Ziviltechnikergesetz, BGBl, nr. 156/1994) 	1997/1998
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — »Diploma do curso especial de arquitectura« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto — »Diploma de arquitecto« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto — »Diploma do curso de arquitectura« udstedt af de højere kunstakademier i Lissabon og Porto — »Diploma de licenciatura em arquitectura« udstedt af det højere kunstakademi i Lissabon — »Carta de curso de licenciatura em arquitectura« udstedt af det tekniske universitet i Lissabon og universitetet i Porto — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af den tekniske højskole ved det tekniske universitet i Lissabon — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet (de Engenharia) ved universitetet i Porto — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet ved universitetet i Coimbra — »Licenciatura em engenharia civil, produção« udstedt af universitetet i Minho 	1987/1988
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af fakulteterne for arkitektur på de tekniske universiteter og på universitetet i Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Eksamensbeviser udstedt af de tekniske højskoler (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af Arkitektskolen under Det Kongelige Teknologiske Institut, af Chalmers Institut for Teknologi og af Det Teknologiske Institut ved Universitetet i Lund (arkitekt, master-grad i arkitektur) — Bevis for medlemskab af Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), hvis uddannelsen er gennemgået i en stat, der er omfattet af dette direktiv 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — Kvalifikationsbeviser for bestået eksamen på: <ul style="list-style-type: none"> — Royal Institute of British Architects — arkitekturfakulteter eller -afdelinger ved universiteter, polytekniske læresteder, »colleges«, akademier (private »colleges«), »Schools of Technology and Art«, <p>som den 10. juni 1985 var anerkendt af »Architects Registration Council« i Det forenede Kongerige med henblik på optagelse i arkitektregistret (Architect)</p> — Et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin titel som arkitekt i henhold til § 6 (1) a, 6 (1) b eller 6 (1) d i »Architects Registration Act« af 1931 (Architect) — Et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin titel som arkitekt i henhold til § 2 i »Architects Registration Act« af 1938 (Architect) 	1987/1988

BILAG VII

DOKUMENTER OG CERTIFIKATER, DER KAN KRÆVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 46, STK. 1

1. Dokumenter

- a) Bevis for den pågældendes nationalitet.
- b) Kopi af kursus- eller uddannelsesbeviser, som giver adgang til det pågældende erhverv, og i givet fald attestation for den pågældendes erhvervs erfaring.
- c) Med hensyn til de i artikel 16 omhandlede tilfælde attestation for erhvervsudøvelsens art og varighed, udstedt af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i hjemlandet.
- d) Den kompetente myndighed i en værtsmedlemsstat, der gør adgang til et lovreguleret erhverv betinget af, at ansøgeren fremlægger attest for hæderlighed, vandelsattest eller bevis for, at han ikke er under konkurs, og som kan suspendere eller inddrage retten til udøvelse af et sådant erhverv i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af den pågældende virksomhed eller overtrædelse af straffeloven, skal som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater, der ønsker at udøve dette erhverv på dets område, godkende de dokumenter, der er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt. Disse myndigheder skal fremsende de krævede dokumenter inden to måneder.

Hvis de dokumenter, der er omhandlet i første afsnit, ikke udstedes af de kompetente myndigheder i hjemlandet, erstattes de af en under ed afgivet erklæring — eller i de medlemsstater, hvor sådan edsafleggelse ikke anvendes, af en højtidelig erklæring — afgivet af den pågældende for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller i givet fald for en notar eller et statsanerkendt fagligt organ i hjemlandet, som udsteder en attestation med bekræftelse af denne ed eller højtidelige erklæring.

- e) Kræver den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten af statsborgerne i dette land dokumentation for fysisk og psykisk sundhed som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv, godkender den som tilstrækkeligt bevis herfor fremlæggelse af det dokument, der kræves i hjemlandet. Såfremt hjemlandet ikke kræver dokumentation af denne art, godkender værtsmedlemsstaten en attestation udstedt af en kompetent myndighed i dette land. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal i disse tilfælde fremsende de krævede dokumenter inden to måneder.
- f) Hvis den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv af landets statsborgere kræver
 - bevis for ansøgerens økonomiske formåen
 - bevis for, at ansøgeren er forsikret mod de økonomiske risici i forbindelse med erhvervsansvaret i overensstemmelse med de gældende love og administrative bestemmelser i værtsmedlemsstaten om denne forsikrings nærmere indhold og omfang

godkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis en attestation herfor, udstedt af banker og forsikrings selskaber i en anden medlemsstat.

2. Certifikater

- a) For at lette anvendelsen af afsnit III, kapitel III, i dette direktiv kan medlemsstaterne foreskrive, at ansøgere, der opfylder de opstillede krav til uddannelse, sammen med deres uddannelsesbevis skal fremlægge et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet hvoraf fremgår, at disse beviser svarer til de beviser, der er omhandlet i dette direktiv.
- b) I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i en medlemsstat kræve en bekræftelse af ægtheden af attestationer og uddannelsesbeviser, der er udstedt i denne anden medlemsstat, samt i givet fald en bekræftelse af, at ansøgeren hvad angår de erhverv, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, i dette direktiv, opfylder de minimumskrav til uddannelse, der er omhandlet i henholdsvis artikel 22, 23, 26, 29, 32, 35, 36, 40 og 42.